

DRUGA KNJIGA SAMUILOVA

KOJA SE ZOVE I DRUGA KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

A po smrti Saulovoj, kad se David vrati pobiv-
ši Amalike i osta u Siklagu dva dana,

1:2 Tre}eg dana, gle, do|e jedan iz vojske Sau-
love razdrtih haljina i glave posute prahom; i do{av
k Davidu pade na zemlju i pokloni se.

1:3 I re~e mu David: Otkuda ide{? A on mu re-
~e: Iz logora izrailjskog utekoh.

1:4 A David mu re~e: [ta bi? Ka`i mi. A on re-
~e: Narod pobe`e iz boja; i mnogo naroda pade i
izgibe, pogibe i Saul i sin mu Jonatan.

1:5 A David re~e momku koji mu donese glas:
Kako zna{ da je poginuo i sin mu Jonatan?

1:6 A momak koji mu donese glas re~e: Slu~aj-
no do|oh na goru Gelviju, a to se Saul naslonio na
koplje svoje, kola i konjici pribli`avahu se k nje-
mu.

1:7 A on obazrev{i se natrag ugleda me, pa me
viknu, a ja mu rekoh: Evo me.

1:8 A on mi re~e: Ko si? A ja mu rekoh: Amalik
sam.

1:9 A on mi re~e: Pristupi k meni ubij me; jer
me obuze{e muke, a jo{ je sasvim du{a u meni.

1:10 I pristupih k njemu i ubih ga, jer sam znao
da ne}e ostati `iv po{to pade; i uzeh venac carski
koji mu be{e na glavi i grivnu koja mu be{e na ru-
ci, i evo donesoh gospodaru svom.

1:11 Tada David zgrabi haljine na sebi i razdre
ih; tako i svi ljudi koji behu s njim.

1:12 I rida{e i plaka{e, i posti{e do ve~eri za Sa-
ulom i za Jonatanom sinom njegovim i za narodom

Gospodnjim i za domom Izrailjevim {to izgibo{e
od ma-a.

1:13 I re~e David momku koji mu donese glas:
Odakle si? A on re~e: Ja sam sin jednog do{ljava
Amalika.

1:14 Re~e mu David: Kako te nije bilo strah po-
di}i ruku svoju i ubiti pomazanika Gospodnjeg?

1:15 I dozva David jednog izme|u momaka svo-
jih i re~e: Hodi, pogubi ga. A on ga udari, te umre.

1:16 I re~e mu David: Krv tvoja na tvoju glavu;
jer tvoja usta svedo~i{e na te govore}i: Ja sam ubio
pomazanika Gospodnjeg.

1:17 Tada David narica ovako za Saulom i za
Jonatanom sinom njegovim,

1:18 I izgovori, da bi se u~ili sinovi Judini luku,
i eto je napisano u knjizi Istinitog:

1:19 Diko Izrailjeva! Na tvojim visinama pobi-
jeni su; kako pado{e junaci?

1:20 Ne kazujte u Gatu, i ne razgla{ujte po uli-
cama askalonskim, da se ne vesele k}eri filistejske
i da ne igraju k}eri neobrezanih.

1:21 Gore gelvujske! Ne padala rosa ni da`d na
vas, i ne rodilo polje za prinos, jer je tu ba~en {tit
sa junaka, {tit Saulov, kao da nije pomazan uljem.

1:22 Bez krvi pobijenih i bez masti od junaka
nije se vra}ao luk Jonatanov, niti je ma~ Saulov
dolazio natrag prazan.

1:23 Saul i Jonatan, mili i dragi za `ivota, ni za
smrti se ne rastavi{e; lak{i od orlova behu.

1:24 K}eri Izrailjeve! Pla~ite za Saulom, koji
vas je obla~io u skerlet lepo, i kitio vas zlatnim za-
kladima po haljinama va{im.

1:25 Kako pado{e junaci u boju! Jonatan kako
pogibe na tvojim visinama!

1:26 @ao mi je za tobom, brate Jonatane; bio si mi mio vrlo; ve}a mi je bila ljubav tvoja od ljubavi `enske.

1:27 Kako pado{e junaci, i propade oru`je ubojito!

GLAVA 2

A posle toga David upita Gospoda govore}i: Ho}u li oti}i u koji grad Judin? A Gospod mu re~e: Otidi. A David re~e: U koji da otidem? Re~e: Hevron.

2:2 I David otide onamo sa dve `ene svoje, Ahi-noamom iz Jezraela i Avigejom koja pre be{e `ena Navala iz Karmila.

2:3 I ljude koji behu s njim odvede David, sve s porodicama njihovim, i nastani{e se po gradovima hevranskim.

2:4 I do|o{e ljudi od Jude, i pomaza{e onde Davida za cara nad domom Judinim. I javi{e Davidu govore}i: Ljudi iz Javisa Galadovog pogrebo{e Saula.

2:5 I David posla poslanike k ljudima u Javisu Galadovom, i re~e im: Da ste blagosloveni Gospodu {to u-iniste milost gospodaru svom, Saulu i pogreboste ga.

2:6 Zato da u~ini Gospod vama milost i veru; a ja }u vam u~initi dobro, {to ste to u~inili.

2:7 I neka vam se ukrepe ruke i budite hrabri; jer Saul, gospodar va{, pogibe, a dom Judin pomaza mene za cara nad sobom.

2:8 Ali Avenir, sin Nirov, vojvoda Saulov uze Isvosteja sina Saulovog, i odvede ga u Mahanajim.

2:9 I zacari ga nad Galadom i nad Asurom i Jezraelom i Jefremom i Venijaminom i nad svim Izrailjem.

2:10 ^etrdeset godina be{e Isvosteju sinu Saulovom kad po~e carovati nad Izrailjem; i carova dve godine. Samo dom Judin dr`a{e se Davida.

2:11 A David carova u Hevronu nad domom Judinim sedam godina i {est meseci.

2:12 Potom izi|e Avenir, sin Nirov, i sluge Isvosteja sina Saulovog iz Mahanajima u Gavaon.

2:13 Tako|e i Joav sin Serujin i sluge Davidove izi|o{e i sreto{e se s njima kod jezera gavaonskog, i stado{e jedan s jedne strane a drugi s druge strane.

2:14 Tada re~e Avenir Joavu: Neka ustanu moci i neka se proigraju pred nama. I re~e Joav: Neka ustanu.

2:15 I ustado{e, i izi|o{e na broj: dvanaest od Venijamina sa strane Isvosteja sina Saulovog, i dvanaest izme|u sluga Davidovih.

2:16 I uhvati{e jedan drugog za glavu, i tisnu jedan drugom ma~ svoj u bok, i popada{e zajedno. Otuda se prozva ono mesto Halkat-Asurim kod Gavaona.

2:17 I bi `estok boj onog dana; i sluge Davidove razbi{e Avenira i Izrailjce.

2:18 A onde behu tri sina Serujina: Joav i Avisaj i Asailo. A Asailo be{e lak na nogu kao srna u polju;

2:19 I potera Asailo Avenira, i ne svrnu ni nadesno ni nalevo iza Avenira.

2:20 I Avenir obazre se natrag i re~e: Jesi li ti, Asailo? A on re~e: Ja sam.

2:21 A Avenir mu re~e: Svrni nadesno ili nalevo, i uzmi jednog od tih momaka, i skini odoru s njega. Ali ne hte Asailo svrnuti iza njega.

2:22 I Avenir opet re~e Asailu: Odstupi od mene; za{to da te sastavim sa zemljom? I kako bih smeo pogledati u Joava brata tvog?

2:23 Ali on ne hte odstupiti; i Avenir ga udari kopljem pod peto rebro, i iza|e mu koplje na le|a, te on pade onde i umre na mestu. I ko god do|e na ono mesto gde pade i pogibe Asailo, ustavlja{e se.

2:24 Ali Joav i Avisaj potera{e Avenira, i sunce za|e kad do|o{e do brda Ame, koja je prema Giji na putu u pustinju gavaonsku.

2:25 I skupi{e se sinovi Venijaminovi za Avenirom, te se na~ini ~eta, i stado{e na vrh jednog brda.

2:26 I Avenir viknu Joava i re~e: Ho}e li ma~pro`dirati doveka? Ne zna{ li da jadi bivaju naposletku? Za{to ve} ne ka`e{ narodu da se pro|u bra}e svoje?

2:27 A Joav re~e: Tako `iv bio Bog, da nisi kazao, narod bi jo{ jutros oti{ao, nijedan ne bi terao brata svog.

2:28 Tada zatrubi Joav u trubu, i ustavi se sav narod i presta{e terati Izrailja, i ne bi{e se vi{e.

2:29 I tako Avenir i ljudi njegovi ido{e preko polja celu onu no}, i pre|o{e preko Jordana, i pro{av{i sav Vitron do|o{e u Mahanajim.

2:30 A Joav se vrati od Avenira, i kad skupi sav narod, ne be{e od sluga Davidovih devetnaest ljudi i Asaila.

2:31 Ali sluge Davidove pobi{e sinova Venijaminovih, ljudi Avenirovih, tri stotine i {ezdeset ljudi, koji izgibo{e.

2:32 A Asaila uze{e i pogrebo{e u grobu oca njegovog koji be{e u Vitlejemu. I Joav i ljudi njegovi ido{e svu no}, i osvanu{e u Hevronu.

GLAVA 3

I dugo be{e rat izme|u doma Saulovog i doma Davidovog; Ali David sve ve}ma ja~a{e, a dom Saulov postaja{e sve slabiji.

3:2 I Davidu se rodi{e sinovi u Hevronu: Prvenac mu be{e Amnon od Ahinoame Jezraeljanke;

3:3 Drugi be{e Hileav od Avigeje `ene Navala Karmilca; tre}i Avesalom sin Mahe k}eri Talmaja cara gesurskog;

3:4 ^etvrti Adonija sin Agitin; i peti Sefatija sin Avitalin;

3:5 I {esti Itram od Egle `ene Davidove. Ti se rodi{e Davidu u Hevronu.

3:6 I dok be{e rat izme|u doma Saulovog i doma Davidovog, Avenir branja{e dom Saulov.

3:7 A Saul ima{e ino~u po imenu Resfu, k}er Ajinu; i Isvostej re~e Aveniru: Za{to si spavao kod ino~e oca mog?

3:8 I Avenir se razgnevi na re~i Isvostejeve i re~e: Jesam li ja pasja glava, koji sada ~inim na Judi milost domu Saula oca tvog i bra}i njegovoj i prijateljima njegovim, i nisam te pustio u ruke Davidove, te danas tra`i{ na meni zlo radi te `ene?

3:9 Tako neka u~ini Bog Aveniru, i tako neka doda, ako ne u~inim Davidu kako mu se Gospod zakleo,

3:10 Da se prenese ovo carstvo od doma Saulovog, i da se utvrdi presto Davidov nad Izrailjem i nad Judom, od Dana do Virsaveje.

3:11 I on ne mo`e vi{e ni{ta odgovoriti Aveniru, jer ga se boja{e.

3:12 I Avenir posla poslanike k Davidu od sebe i poru~i: ^ija je zemlja? I poru~i mu: U~ini veru s mnom, i evo ruka }e moja biti s tobom, da obratim k tebi svega Izrailja.

3:13 A on odgovori: Dobro; ja }u u~initi veru s tobom; ali jedno i{tem od tebe, i to: da ne vidi{ lica mog ako mi prvo ne dovede{ Mihalu, k}er Saulovu, kad do|e{ da vidi{ lice moje.

3:14 I posla David poslanike k Isvosteju, sinu Saulovom, i poru~i mu: Daj mi `enu moju Mihalu, koju isprosih za sto okrajaka filistejskih.

3:15 I Isvostej posla te je uze od mu`a, od Faltila, sina Laisovog.

3:16 A mu` njen po|e s njom, i jednako plaka{e za njom do Vaurima. Tada mu re~e Avenir: Idi, vrati se natrag. I on se vrati.

3:17 Potom Avenir govori stare{inama izrailjskim, i re~e im: Pre tra`iste Davida da bude car nad vama.

3:18 Eto sada u~inite; jer je Gospod rekao za Davida govore}i: Preko Davida sluge svog izbavi}u narod svoj Izrailja iz ruku filistejskih i iz ruku svih neprijatelja njihovih.

3:19 Tako govori Avenir i sinovima Venijaminovim. Potom otide Avenir i u Hevron da ka`e Davidu sve {to za dobro na|e Izrailj i sav dom Venijaminov.

3:20 I kad do|e Avenir k Davidu u Hevron i s njim dvadeset ljudi, u~ini David gozbu Aveniru i ljudima koji behu s njim.

3:21 I re~e Avenir Davidu: Da ustanem i idem da skupim k caru gospodaru svom sav narod Izrailjev da u~ine veru s tobom, pa da caruje{ kako ti du{a `eli. I David otpusti Avenira da ide s mirom.

3:22 A gle, sluge Davidove vra}ahu se s Joavom iz boja, i terahu sa sobom velik plen; a Avenir ve} ne be}e kod Davida u Hevronu, jer ga otpusti, te otide s mirom.

3:23 Joav dakle i sva vojska {to be}e s njim, do|o}e onamo; i javi}e Joavu govore}i: Avenir sin Nirov dolazio je k caru, i on ga otpusti te otide s mirom.

3:24 I Joav otide k caru i re~e: [ta u~ini? Gle, Avenir je dolazio k tebi; za{to ga pusti te otide?

3:25 Poznajе li Avenira sina Nirovog? Dolazio je da te prevari, da vidi kuda hodi} i da dozna sve {to radi}.

3:26 Potom oti}av{i Joav od Davida posla ljude za Avenirom da ga vrate od studenca Sire, a David ne zna}e za to.

3:27 I kad se vrati Avenir u Hevron, odvede ga Joav na stranu pod vrata kao da govori s njim nasa-mo; onde ga udari pod peto rebro, te umre za krv Asaila brata njegovog.

3:28 A kad David posle to ~u, re~e: Ja nisam kriv ni carstvo moje pred Gospodom doveka za krv Avenira sina Nirovog.

3:29 Neka padne na glavu Joavovu i na sav dom oca njegovog; i neka dom Joavov ne bude nikad bez ~oveka bolnog od te~enja ili gubavog ili koji ide o {tapu ili koji padne od ma~a ili koji nema hleba.

3:30 Tako Joav i Avisaj brat njegov ubi}e Avenira {to on pogubi Asaila brata njihovog kod Gavana u boju.

3:31 I re~e David Joavu i svemu narodu koji be-}e s njim: Razderite haljine svoje i pripa}ite ko-stret, i pla~ite za Avenirom. I car David i|a}e za nosilima.

3:32 A kad pogrebo}e Avenira u Hevronu, car podi`e glas svoj i plaka na grobu Avenirom; pla-ka i sav narod.

3:33 I nari~u}i za Avenirom re~e: Umre li Ave-nir kako umire bezumnik?

3:34 Ruke tvoje ne bi}e vezane, niti noge tvoje u okov okovane; pao si kao {to se pada od nevaljalih ljudi. Tada jo{ ve}ma plaka za njim sav narod.

3:35 I do|e sav narod nude}i Davida da jede {ta, dok jo{ be}e dan; ali se David zakle i re~e: Bog ne-ka mi u~ini tako, i tako neka doda, ako okusim hle-ba ili {ta drugo dok ne za|e sunce.

3:36 I sav narod ~u to, i bi im po volji; {ta god ~inja}e car, be}e po volji svemu narodu.

3:37 I pozna sav narod i sav Izrailj u onaj dan da nije bilo od cara {to pogibe Avenir sin Nirov.

3:38 I car re~e slugama svojim: Ne znate li da je vojvoda i to veliki poginuo danas u Izrailju?

3:39 Ali ja sam sada jo{ slab, ako i jesam poma-zani car; a ovi ljudi, sinovi Serujini, vrlo su mi sil-ni. Neka Gospod plati onome koji ~ini zlo prema zlo}i njegovoj.

GLAVA 4

A kad ~u sin Saulov da je poginuo Avenir u Hevronu, klonu}e mu ruke, i sav se Izrailj smete.

4:2 A ima}e sin Saulov dve vojvode nad ~etama; jednom be}e ime Vana, drugom be}e ime Rihav, sinovi Rimona Viro}anina, od sinova Venijamino-vih; jer se i Viro} broja}e Venijaminu;

4:3 A Viro}ani behu pobegli u Gitajim, gde osta}e kao do{ljadi do dana{njeg dana.

4:4 I ima}e Jonatan, sin Saulov, sina hromog na nogu, kome be}e pet godina kad do|e glas o smrti Saulovoj i Jonatanovoj iz Jezraela, te ga uze dadi-lja njegova i pobe`e, i kad brzo be`a}e, on pade i ohronu; a ime mu be}e Mefivostej.

4:5 I po|o}e sinovi Rimona Viro}anina, Rihav i Vana, i do|o}e u podne u ku}u Isvostejevu; a on po~iva}e u podne.

4:6 I u|o}e u ku}u kao da uzmu p}enice, i probodo}e ga pod peto rebro Rihav i Vana, i pobego-}e.

4:7 Kad u|o}e u ku}u, on le`a}e na postelji svo-joj u kleti gde spava}e, te ga probodo}e i ubi}e, i odseko}e mu glavu i uze}e je, pa otido}e putem preko polja celu onu no}.

4:8 I doneso}e glavu Isvostejevu Davidu u He-vron, i reko}e caru: Evo glave Isvosteja sina Saulo-

vog, neprijatelja tvog, koji je tra`io du{u tvoju; i Gospod osveti danas cara, gospodara mog, od Saula i semena njegovog.

4:9 Ali David odgovaraju}i Rihavu i Vanu, bratu njegovom, sinovima Rimona Viro}anina, re~e im: Tako da je `iv Gospod, koji je izbavio du{u moju iz svake nevolje.

4:10 Kad onog koji mi javi govore}i: Gle, pogibe Saul, i mi{lja{e da }e mi javiti dobre glase, uhvatih i ubih u Siklagu, i to mu bi od mene dar za glase njegove,

4:11 A kamoli ljude bezbo`ne, koji ubi{e ~oveka pravog, u ku}i njegovoj, na postelji njegovoj! Ne}u li tra`iti krvi njegove iz va{ih ruku, i vas istrebiti sa zemlje?

4:12 I zapovedi David momcima svojim, te ih pogubi{e, i odseko{e im ruke i noge, i obesi{e kod jezera hevronskog; a glavu Isvostejevu uze{e i pogrebo{e u grobu Avenirovom u Hevronu.

GLAVA 5

Tada do|o{e sva plemena Izrailjeva k Davidu u Hevron, i reko{e mu govore}i: Evo, mi smo kost tvoja i telo tvoje.

5:2 I pre, dok Saul be{e car nad nama, ti si odvodio i dovodio Izrailja; i Gospod ti je rekao: Ti }e{ pasti narod moj Izrailja i ti }e{ biti vo| Izrailju.

5:3 Tako do|o{e sve stare{ine Izrailjeve k caru u Hevron, i u~ini s njima car David veru u Hevronu pred Gospodom; i pomaza{e Davida za cara nad Izrailjem.

5:4 Trideset godina be{e Davidu kad se zacari, i carova ~etrdeset godina.

5:5 U Hevronu carova nad Judom sedam godina i {est meseci; a u Jerusalimu carova trideset i tri godine nad svim Izrailjem i Judom.

5:6 A car otide sa svojim ljudima u Jerusalim na Jevuseje, koji `ivljahu u onoj zemlji. I oni reko{e Davidu govore}i: Ne}e{ u}i ovamo dok ne uzme{ slepe i hrome, hote}i kazati: Ne}e{ u}i ovamo David.

5:7 Ali David uze kulu Sion, to je grad Davidov.

5:8 Jer re~e David u onaj dan: Ko god pobije Jevuseje i do|e do jaza, i do slepih i hromih, na koje mrzi du{a Davidova, bi}e vojvoda. Zato se ka`e: Slepi i hromi da ne ulaze u ovu ku}u.

5:9 I sede David u kuli, i nazva je gradom Davidovim: i pogradi je David unaokolo od Milona i unutra.

5:10 I David jednako napredova{e, jer Gospod Bog nad vojskama be{e s njim.

5:11 I Harim car tirski posla poslanike k Davidu, i kedrovih drva i drvodelja i kamenara, i sagra-di{e ku}u Davidu.

5:12 I razume David da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izrailjem, i da je uzvisio carstvo njegovo radi naroda svog Izrailja.

5:13 I uze David jo{ ino~a i `ena iz Jerusalima, po{to do|e iz Hevrona; i rodi se Davidu jo{ sinova i k}eri.

5:14 I ovo su imena onih koji mu se rodi{e u Jerusalimu: Samuja i Sovav i Natan i Solomun,

5:15 I Jevar i Elisuja i Nafig i Jafija,

5:16 I Elisama i Elijada i Elifalet.

5:17 A Filisteji ~uv{i da su pomazali Davida za cara nad Izrailjem, izi|o{e svi Filisteji da tra`e Davida; a David ~uv{i to, otide u kulu.

5:18 I Filisteji do{av{i ra{iri{e se po dolini rafajskoj.

5:19 Tada David upita Gospoda govore}i: Ho}u li iza}i na Filisteje? Ho}e{ li ih dati u moje ruke? A Gospod re~e Davidu: Iza|i; doista }u dati Filisteje u tvoje ruke.

5:20 Tada David do|e u Val-Ferasim, i pobi ih onde, i re~e: Prodre Gospod neprijatelje moje preda mnom kao kad voda prodire. Otuda se prozva ono mesto Val-Ferasim.

5:21 I ostavi{e onde la`ne bogove svoje; a David i ljudi njegovi odneso{e ih.

5:22 I opet nanovo do|o{e Filisteji, i ra{iri{e se u dolini rafajskoj.

5:23 I David upita Gospoda, koji re~e: Ne idi pred njih, nego im za|i za le|a, pa udari na njih prema dudovima.

5:24 Pa kad ~uje{ da za{u{ti po vrhovima od du-dova, onda se kreni, jer }e onda po}i Gospod pred tobom da pobije vojsku filistejsku.

5:25 I David u~ini tako kako mu zapovedi Gospod, i pobi Filisteje od Gavaje do Gezera.

GLAVA 6

Posle skupi opet David sve ljude izabrane iz Izrailja, trideset hiljada.

6:2 Pa se podi`e David i sav narod {to be{e s njim i otide iz Vale Judine da prenese otuda kov~eg Bo`ji, kod kog se prizivlje ime, ime Gospoda nad vojskama, koji sedi na heruvimima.

6:3 I metnu{e kov~eg Bo`ji na nova kola, i povezo{e ga iz ku}e Avinadavove, koja be{e na brdu; a Uza i Ahijo sinovi Avinadavovi upravljahu novim kolima.

6:4 I odvezo{e kov~eg Bo`ji iz ku}e Avinadavove, koja be{e na brdu, i Ahijo i |a{e pred kov~egom.

6:5 A David i sav dom Izrailjev udarahu pred Gospodom u svakojake sprave od drveta kedrovog, u gusle, u psaltire, u bubnje, u svirale i u kimvale.

6:6 A kad do |o{e do gumna Nahonovog, Uza se ma{i za kov~eg Bo`ji i prihvati ga, jer volovi pote-go{e na stranu.

6:7 I Gospod se razgnevi na Uzu, i udari ga Bog onde za tu nepa`nju, te umre onde kod kov~ega Bo`ijeg.

6:8 I o`alosti se David {to Gospod ubi Uzu. Zato se prozva ono mesto Fares-Uza do danas.

6:9 I upla{i se David od Gospoda u onaj dan, i re~e: Kako }e do}i k meni kov~eg Gospodnji?

6:10 I ne hte David odvesti kov~eg Gospodnji k sebi u grad Davidov; nego ga skloni David u ku}u Ovid-Edoma Getejina.

6:11 I osta kov~eg Gospodnji u ku}i Ovid-Edoma Getejina tri meseca, i blagoslovi Gospod Ovid-Edoma i sav dom njegov.

6:12 I javi{e caru Davidu govore}i: Gospod blagoslovi dom Ovid-Edomov i sve {to ima radi kov~ega Bo`ijeg. Tada otide David, i prenese kov~eg

Bo`ji iz ku}e Ovid-Edomove u grad Davidov s veseljem.

6:13 I kad oni koji no{ahu kov~eg Gospodnji postupi{e {est koraka, prinese na `rtvu vola i debela ovna.

6:14 I David igra{e iz sve snage pred Gospodom, i be{e ogrnut ople}kom lanenim.

6:15 Tako David i sav dom Izrailjev no{ahu kov~eg Gospodnji podvikuju}i i trube}i u trube.

6:16 A kad kov~eg Gospodnji ula`a{e u grad Davidov, Mihala k}i Saulova gledaju}i s prozora vide cara Davida gde ska~e i igra pred Gospodom, i podrugnu mu se u srcu svom.

6:17 A kad doneso{e kov~eg Gospodnji, namesti{e ga na njegovo mesto u {atoru koji mu razape David. I prinese David `rtve zahvalne pred Gospodom.

6:18 Potom prinesav{i David `rtve paljenice i `rtve zahvalne blagoslovi narod u ime Gospoda nad vojskama.

6:19 I razdade me |u sav narod, me |u sve mno{tvo Izrailjevo, i ljudima i `enama, svakom po jedan hleb i komad mesa i `ban vina. Potom otide narod, svak svojoj ku}i.

6:20 I David se vrati da blagoslovi svoj dom; a Mihala k}i Saulova izi |e na susret Davidu, i re~e: Kako je slavan bio danas car Izrailjev, kad se danas otkrivao pred slu{kinjama sluga svojih, kao {to se otkrivaju nikakvi ljudi!

6:21 A David re~e Mihali: Pred Gospodom, koji me je izabrao preko oca tvog i preko svega doma njegovog, te mi zapovedio da budem vo | narodu Gospodnjem, Izrailju, igrao sam, i igra}u pred Gospodom.

6:22 I jo{ }u se ve}ma poniziti, i jo{ }u manji sebi biti; i opet }u biti slavan pred slu{kinjama, za koje govori{.

6:23 I Mihala k}i Saulova ne ima poroda do smrti svoje.

GLAVA 7

A kad car se |a{e kod ku}e svoje, i Gospod mu dade mir svuda unaokolo od svih neprijatelja njegovih,

7:2 Re~e car Natanu proroku: Vidi, ja stojim u ku}i od kedrova drveta, a kov~eg Bo`ji stoji pod zavesima.

7:3 A Natan re~e caru: [ta ti je god u srcu, idi, ~ini, jer je Gospod s tobom.

7:4 Ali onu no} do |e re~ Gospodnja k Natanu govore}i:

7:5 Idi i reci sluzi mom Davidu: Ovako veli Gospod: Ti li }e{ mi na~initi ku}u da u njoj nastavam?

7:6 Kad nisam nastavao u ku}i od kad izvedoh sinove Izrailjeve iz Misira do danas, nego sam hodio u {atoru i u naslonu.

7:7 Kuda sam god hodio sa svim sinovima Izrailjevim, jesam li jednu re~ rekao kome od sudija Izrailjevih, kojima zapovedah da pasu narod moj Izrailja, i kazao: Za{to mi ne na~inite ku}e od kedra?

7:8 Ovako dakle reci Davidu sluzi mom: Ovako veli Gospod nad vojskama: Ja te uzeh od tora, od ovaca, da bude{ vo | narodu mom, Izrailju:

7:9 I beh s tobom kuda si god hodio, i istrebih sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti ime veliko, kao {to je ime velikih ljudi koji su na zemlji.

7:10 I odredi}u mesto narodu svom Izrailju, i posadi}u ga, te }e nastavati u svom mestu, i ne}e se vi{e pretresati, niti }e ih vi{e mu~iti nepravednici kao pre,

7:11 I od onog dana kad postavih sudije nad narodom svojim Izrailjem; i smiri}u te od svih neprijatelja tvojih. Jo{te ti javlja Gospod da }e ti Gospod na~initi ku}u.

7:12 Kad se navr{e dani tvoji, i po~ine{ kod oca svojih, podignu}u seme tvoje nakon tebe, koje }e iza}i iz utrobe tvoje, i utvrdi}u carstvo njegovo.

7:13 On }e sazidati dom imenu mom, i utvrdi}u presto carstva njegovog doveka.

7:14 Ja }u mu biti Otac, i on }e mi biti sin: ako u~ini {ta zlo, kara}u ga prutom ljudskim i udarcima sinova ~ove~ijih.

7:15 Ali milost moja ne}e se ukloniti od njega kao {to sam je uklonio od Saula, kog uklonih ispred tebe.

7:16 Nego }e tvrd biti dom tvoj i carstvo tvoje doveka pred tobom, i presto }e tvoj stajati doveka.

7:17 Po svim ovim re~ima i po svoj ovoj utvari kaza Natan Davidu.

7:18 Tada do |e car David i stade pred Gospodom, i re~e: Ko sam ja, Gospode, Gospode, i {ta je moj dom, te si me doveo dovde?

7:19 Pa i to Ti se jo{ ~ini malo, Gospode, Gospode, nego si govorio i za dom sluge svog na du~go vremena. Je li to zakon ~ove~ji, Gospode, Gospode!

7:20 Ali {ta }e jo{te David da Ti govori? Ta Ti zna{ slugu svog, Gospode, Gospode!

7:21 Radi re~i svoje i po srcu svom u~inio si sve ove velike stvari obznanjuju}i ih sluzi svom.

7:22 Zato si velik, Gospode Bo`e, nema takvog kakav si Ti; i nema Boga osim Tebe, po svemu {to ~usmo svojim u{ima.

7:23 Jer koji je narod na zemlji kao Tvoj narod Izrailj? Kog je radi Bog i{ao da ga iskupi da mu bude narod i da ste~e sebi ime i da vam u~ini velika i stra{na dela u zemlji Tvojoj, pred narodom Tvojim, koji si iskupio sebi iz Misira, od naroda i bogova njihovih.

7:24 Jer si utvrdio sebi narod svoj Izrailja da Ti bude narod doveka; a Ti si im, Gospode, Bog.

7:25 I tako, Gospode Bo`e, re~ koju si obrekao sluzi svom i domu njegovom, potvrdi zaszagda, i u~ini kako si rekao.

7:26 Neka se veli~a ime Tvoje do veka, da se govori: Gospod je nad vojskama Bog nad Izrailjem; i dom sluge Tvog Davida neka stoji tvrdo pred Tobom.

7:27 Jer si Ti, Gospode nad vojskama, Bo`e Izrailjev, javio sluzi svom govore}i: Dom }u sazi dati tebi. Zato sluga Tvoj na |e u srcu svom da Ti se pomoli ovom molitvom.

7:28 Tako, Gospode, Gospode, Ti si Bog, i re-i su Tvoje istina; Ti si ovo dobro obrekao sluzi svom.

7:29 Budi, dakle, voljan i blagoslovi dom sluge svog da bude doveka pred Tobom; jer si Ti Gospode, rekao, i Tvojim }e blagoslovom biti blagosloven dom sluge Tvog doveka.

GLAVA 8

Posle toga razbi David Filisteje, i pokori ih, i uze David Meteg-Amu iz ruku filistejskih.

8:2 Razbi i Moavce, i izmeri ih u`em povaljav{i ih po zemlji, i izmeri ih dva u`a da se pogube a jedno u`e da se ostave u`ivotu. I Moavci posta{e sluge Davidove, i pla}ahu mu danak.

8:3 David razbi i Adad-Ezera sina Reovovog cara sovskog, iza{av da ra{iri vlast svoju do reke Efrata.

8:4 I zarobi ih David hiljadu i sedam stotina konjanika i dvadeset hiljada pe{aka, i podreza David `ile svim konjima kolskim, samo ostavi za sto kola.

8:5 I behu do{li Sirci iz Damaska u pomo} Adad-Ezeru caru sovskom, i David pobi dvadeset i dve hiljade Siraca.

8:6 I namesti David vojsku u Siriji {to je pod Damaskom, i Sirci posta{e sluge Davidove pla}aju}i mu danak. I Gospod ~uva{e Davida kuda god i|a{e.

8:7 I David uze zlatne {titove koje imahu sluge Adad-Ezerove, i donese ih u Jerusalim.

8:8 I iz Vetaha i iz Virotaja, gradova Adad-Ezerovih, odnese car David silnu bronzu.

8:9 A kad ~u Toja, car ematski, da je David pobio svu vojsku Adad-Ezerovu,

8:10 Posla Toja Jorama sina svog k caru Davidu da ga pozdravi i da mu ~estita {to je vojevao na Adad-Ezera i ubi ga, jer Toja ima{e rat s Adad-Ezerom; i donese Joram zaklade zlatne i srebrne i bronzane.

8:11 Pa i to car David posveti Gospodu sa srebrom i zlatom {to be{e posvetio od svih naroda koje pokori,

8:12 Od Siraca i od Moavaca i od sinova Amonovih i od Filisteja i od Amalika, i od plena Adad-Ezera sina Reovovog, cara sovskog.

8:13 I David ste~e ime kad se vrati pobiv{i Sirce, osamnaest hiljada u slanoj dolini.

8:14 I namesti vojsku po Idumeji, po svoj Idumeji namesti vojsku, i svi Edomci posta{e sluge Davidove. I Gospod ~uva{e Davida kuda god i|a{e.

8:15 Tako carova David nad svim Izrailjem, sude}i i daju}i pravdu svemu narodu svom.

8:16 I Joav sin Serujin be{e nad vojskom; a Josafat sin Ahiludov pametar;

8:17 A Sadok sin Ihitovov i Ahimeleh sin Avijatarov sve{tenici; a Seraja pisar;

8:18 A Venaja sin Jodajev be{e nad Heretejima i Feletejima; a sinovi Davidovi knezovi.

GLAVA 9

Ire~e David: Ima li jo{te ko da je ostao od doma Saulovog? Da mu u~inim milost radi Jonatana.

9:2 A be{e jedan sluga doma Saulovog, po imenu Siva; i dozva{e ga k Davidu. I re~e mu car: Jesi li ti Siva? A on re~e: Ja sam, sluga tvoj.

9:3 A car re~e: Ima li jo{te ko od doma Saulovog da mu u~inim milost Bo`iju? A Siva re~e caru: Jo{ ima sin Jonatanov, hrom na nogu.

9:4 I re~e mu car: Gde je? A Siva re~e caru: Eno ga u domu Mahira sina Amilovog u Lodevaru.

9:5 Tada posla car David da ga dovedu iz Lodevara iz doma Mahira sina Amilovog.

9:6 A kad do|e k Davidu Mefivostej sin Jonatana sina Saulovog, pade na lice svoje i pokloni se. A David re~e: Mefivostej! A on re~e: Evo sluge tvog.

9:7 A David mu re~e: Ne boj se; jer }u ti u~initi milost Jonatana radi oca tvog, da}u ti natrag sve njive Saula oca tvog; a ti }e{ svagda jesti za mojim stolom.

9:8 A on se pokloni i re~e: Ko sam ja sluga tvoj, te si pogledao na mrtvog psa kao {to sam ja?

9:9 I car dozva Sivu slugu Saulovog, i re~e mu: [ta je god bilo Saulovo i svega doma njegovog, dao sam sinu tvog gospodara.

9:10 Radi mu dakle zemlju ti i sinovi tvoji i slu~ge tvoje, i donosi da sin gospodara tvog ima hleb da jede; ali Mefivostej sin gospodara tvog je}e svagda za mojim stolom. Siva pak ima}e petnaest sinova i dvadeset sluga.

9:11 I re~e Siva caru: Kako je car gospodar moj zapovedio sluzi svom, sve }e ~initi sluga tvoj. Ali Mefivostej, re~e car, je}e za mojim stolom kao carski sin.

9:12 A Mefivostej ima}e malog sina, kome ime be}e Miha; a svi koji `ivljahu u domu Sivinom behu sluge Mefivostejeve.

9:13 A Mefivostej se|a}e u Jerusalmu, jer svagda je|a}e za carevim stolom, a be}e hrom na obe noge.

GLAVA 10

A posle toga umre car sinova Amonovih, i zacari se Anun sin njegov na njegovo mesto.

10:2 I re~e David: Da u~inim milost Anunu sinu Nasovom, kao {to je otac njegov meni u~inio milost. I posla David da ga pote{i za ocem preko sluga svojih. I do|o}e sluge Davidove u zemlju sinova Amonovih.

10:3 A knezovi sinova Amonovih reko}e Anunu gospodaru svom: Misli} da je David zato poslao ljude da te pote}e, {to je rad u~initi ~ast ocu tvom? A nije zato poslao David k tebi sluge svoje da promotri grad i uhodi, pa posle da ga raskopa?

10:4 Tada Anun uhvati sluge Davidove, i obrija im brade do pola i odse~e im haljine po pole, do zadnjice, i opravi ih natrag.

10:5 A kad to javi}e Davidu, on posla pred njih, jer ljudi behu grdno osramo}eni, i poru~i im car: Sedite u Jerihonu dokle vam naraste brada, pa onda do|ite natrag.

10:6 Tada sinovi Amonovi vide}i gde se omrazi}e s Davidom, posla}e sinovi Amonovi, te najmi}e Siraca od Vet-Reova i Siraca od Sove dvadeset hiljada pe}aka, i u cara od Mahe hiljadu ljudi, i od Is-Tova dvanaest hiljada ljudi.

10:7 A David kad to ~u, posla Joava sa svom hrabrom vojskom svojom.

10:8 I Izi|o}e sinovi Amonovi, i uvrsta}e se pred vratima, a Sirci iz Sove i iz Reova i ljudi iz Is-Tova i iz Mahe behu za sebe u polju.

10:9 I Joav vide}i name{tenu vojsku prema sebi spred i ozad, uze odabrane iz sve vojske izrailjske, i namesti ih prema Sircima;

10:10 A ostali narod predade Avisaju bratu svom da ih namesti prema sinovima Amonovim.

10:11 I re~e: Ako Sirci budu ja~i od mene, do|i mi u pomo}; ako li sinovi Amonovi budu ja~i od tebe, ja }u do}i tebi u pomo}.

10:12 Budi hrabar, i dr`imo se hlabro za svoj narod i za gradove Boga svog; a Gospod neka u~ini {ta mu je po volji.

10:13 Tada Joav i narod koji be}e s njim primako}e se da udare na Sirce, ali oni pobego}e ispred njega.

10:14 A sinovi Amonovi vide}i gde pobego}e Sirci, pobego}e i oni ispred Avisaja, i u|o}e u svoj grad. I vrati se Joav od sinova Amonovih, i do|e u Jerusalm.

10:15 Ali Sirci kad vide}e gde ih nadbi}e Izrailjci, skupi}e se opet.

10:16 I Adad-Ezer posla, te dovede Sirce ispreko reke, koji do|o}e u Elam; a Sovak, vojvoda Adad-Ezerov i|a}e pred njima.

10:17 Kad to javi}e Davidu, on skupi sve Izrailjce, i pre|e preko Jordana i do|e u Elam; i Sirci se namesti}e protiv Davida i pobi}e se s Davidom.

10:18 Ali pobego}e Sirci ispred Izrailja, i pobi David Siraca sedam stotina i ~etrdeset hiljada konjika; i Sovaka vojvodu njihovog ubi, te pogibe onde.

10:19 I kad vide}e svi carevi, sluge Adad-Ezerove, da ih razbi Izrailj, u~ini}e mir s Izrailjem, i slu-

ahu im, i Sirci ne smeće viće pomagati sinovima Amonovim.

GLAVA 11

A kad prole godina, u vreme kad carevi idu na vojsku, posla David Joava i sluge svoje s njim, i svega Izrailja, te potirahu sinove Amonove, i opkoliše Ravu; a David osta u Jerusalimu.

11:2 I pred veće usta David s postelje svoje, i hodajući po krovu carskog dvora ugleda s krova ženu gde se mije, a žena beše vrlo lepa na oči.

11:3 I David posla da propitaju za ženu i rekoše: Nije li to Vitsaveja kći Elijamova, žena Urije Hetejina?

11:4 I David posla poslanike da je dovedu; i kad dole k njemu, on leže s njom, a ona se beše oistila od neistote svoje; posle se vrati svojoj kući.

11:5 I zatrudne žena, te posla i javi Davidu govoreći: Trudna sam.

11:6 Tada David posla k Joavu i porući: Pođi mi Uriju Hetejina. I posla Joav Uriju k Davidu.

11:7 I kad Urija dole k njemu, zapita ga David kako je Joav i kako je narod i kako ide rat.

11:8 Potom reče David Uriji: Idi kući svojoj, i operi noge svoje. I Urija izađe iz carevog dvora, a za njim iznesoše jelo carsko.

11:9 Ali Urija leže na vratima dvora carevog sa svim slugama gospodara svog, i ne otide kući svojoj.

11:10 I javiše Davidu govoreći: Urija nije otišao kući svojoj. A David reče Uriji: Nisi li došao s puta? Zašto ne ideš kući svojoj?

11:11 A Urija reče Davidu: Kovčeg i Izrailj i Juda stoje poATORIMA, i Joav gospodar moj i sluge gospodara mog stoje u polju, pa kako bih ja ušao u kuću svoju da jedem i pijem i spavam sa ženom svojom? Tako ti bio živ i tako bila žena tvoja, neću to učiniti.

11:12 Tada reče David Uriji: Ostani ovde još danas, pa ću te sutra otpustiti. Tako osta Urija u Jerusalimu onaj dan i sutradan.

11:13 I pozva ga David da jede i pije s njim, te ga opije. A uveće otide, te leže na postelju svoju sa slugama gospodara svog, a kući svojoj ne otide.

11:14 A ujutru napisa David knjigu Joavu, i poslala po Uriji.

11:15 A u knjizi pisa i reče: Namestite Uriju gde je najčešći boj, pa se uzmaknite od njega da bi ga ubili da pogine.

11:16 I Joav opkolivši grad namesti Uriju na mesto gde je znao da su najhrabriji ljudi.

11:17 I izađe ljudi iz grada i pobeše se s Judom. I pogibe iz naroda nekoliko sluga Davidovih; pogibe i Urija Hetejin.

11:18 Tada Joav posla k Davidu, i javi mu sve što bi u boju.

11:19 I zapovedi glasniku govoreći: Kad pripovedi caru sve što je bilo u boju,

11:20 Ako se razgnevi car i reče ti: Zašto ste išli tako blizu grada da se bijete? Zar niste znali kako se strelja s grada?

11:21 Ko je ubio Avimeleha sina Jeruvesetovog? Nije li žena bacila na nj komad ravnja sa zida, te pogibe u Tevesu? Zašto ste išli blizu zida? Tada reci: Poginuo je i sluga tvoj Urija Hetejin.

11:22 I otide glasnik, i došavši javi Davidu sve za šta ga je poslao Joav.

11:23 I reče glasnik Davidu: Behu ja i od nas, i izađe u polje na nas, ali ih uzbismo do vrata gradskih.

11:24 A strelci stadoše streljati na sluge tvoje sa zida, i pogibe nekoliko sluga carevih, tako i sluga tvoj Urija Hetejin pogibe.

11:25 Tada reče David glasniku: Ovako reci Joavu: Ne budi zlovoljan za to; jer ma i prođe sad ovog sad onog; udri još jače na grad i raskopaj ga. Tako ga ohrabri.

11:26 A žena Urijina uvi da je poginuo mu njen Urija, plaka za muškim svojim.

11:27 A kad prole, poslala David i uze je u kuću svoju, i ona mu posta žena, i rodi mu sina. Ali ne beše po volji Gospodu šta učini David.

GLAVA 12

I posla Gospod Natana k Davidu; i on do{av k njemu re~e mu: U jednom gradu behu dva ~oveka, jedan bogat a drugi siromah.

12:2 Bogati ima{e ovaca i goveda vrlo mnogo;

12:3 A siromah nema{e ni{ta do jednu malu ov~icu, koju be{e kupio, i hranja{e je, te odraste uza nj i uz decu njegovu, i je|a{e od njegovog zaloga-ja, i iz njegove ~a{e pija{e, i na krilu mu spava{e, i be{e mu kao k}i.

12:4 A do|e putnik k bogatom ~oveku, a njemu bi `ao uzeti iz svojih ovaca ili goveda da zgotovi putniku koji do|e k njemu; nego uze ovcu onog siromaha, i zgotovi je ~oveku, koji do|e k njemu.

12:5 Tada se David vrlo razgnevi na onog ~oveka, i re~e Natanu: Tako `iv bio Gospod, zaslu`io je smrt onaj koji je to u~inio.

12:6 I ovcu neka plati u~etvoro, {to je to u~inio i nije mu `ao bilo.

12:7 Tada re~e Natan Davidu: Ti si taj. Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ja sam te pomazao za cara nad Izrailjem, i ja sam te izbavio iz ruku Saulovih.

12:8 I dao sam ti dom gospodara tvog, i `ene gospodara tvog na krilo tvoje, dao sam ti dom Izrailjev i Judin; i ako je malo dodao bih ti to i to.

12:9 Za{to si prezreo re~ Gospodnju ~ine}i {ta Njemu nije po volji? Uriju Hetejina ubio si ma~em i uzeo si `enu njegovu sebi za `enu, a njega si ubio ma~em sinova Amonovih.

12:10 Zato ne}e se odma}i ma~ od doma tvog doveka, {to si me prezreo i uzeo `enu Urije Hetejina da ti bude `ena.

12:11 Ovako veli Gospod: Evo, ja }u podignuti na te zlo iz doma tvog, i uze}u `ene tvoje na tvoje o~i, i da}u ih bli`njemu tvom, te }e spavati sa `enama tvojim na vidiku svakome.

12:12 Jer ti si u~inio tajno, ali }u ja ovo u~initi pred svim Izrailjem i svakom na vidiku.

12:13 Tada re~e David Natanu: Sagre{ih Gospodu. A Natan re~e Davidu: i Gospod je proneo greh tvoj; ne}e{ umreti.

12:14 Ali {to si tim delom dao priliku neprijateljima Gospodnjim da hule, zato }e ti umreti sin koji ti se rodio.

12:15 Potom Natan otide svojoj ku}i. A Gospod udari dete koje rodi `ena Urijina Davidu, te se razbole na smrt.

12:16 I David se molja{e Bogu za dete, i po{a-}e se David, i do{av{i le`a{e preko no} na zemlji.

12:17 I stare{ine doma njegovog usta{e oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne hte, niti jede {ta s njima.

12:18 A kad bi sedmi dan, umre dete; i ne sme- hu sluge Davidove javiti mu da je dete umrlo, jer govorahu: Evo, dok dete be{e `ivo, govorasmo mu, pa nas ne hte poslu{ati; a kako }emo mu kazati: Umrlo je dete? Ho}e ga ucveliti.

12:19 A David vide}i gde sluge njegove {ap}u me|u sobom, doseti se da je umrlo dete; i re~e David slugama svojim: Je li umrlo dete? A oni reko- {e: Umrlo je.

12:20 Tada David usta sa zemlje, i umi se, i namaza se i preobu~e se; i otide u dom Gospodnji, i pokloni se. Potom opet do|e ku}i svojoj, i zaiska da mu donesu da jede; i jede.

12:21 A sluge njegove reko{e mu: [ta to radi? Dok be{e dete `ivo, postio si i plakao; a kad umre dete, ustao si i jede{.

12:22 A on re~e: Dok dete be{e `ivo, postio sam i plakao, jer govorah: ko zna, mo`e se smilovati Gospod na me da dete ostane `ivo.

12:23 A sad umrlo je; {to bih postio? Mogu li ga povratiti? Ja }u oti}i k njemu, ali on ne}e se vratiti k meni.

12:24 Potom David ute{i Vitsaveju `enu svoju, i otide k njoj, i le`e s njom. I ona rodi sina, kome nade ime Solomun. I mio be{e Gospodu.

12:25 I posla Natana proroka, te mu nade ime Jedidija, radi Gospoda.

12:26 A Joav biju}i Ravu sinova Amonovih, uze carski grad.

12:27 I posla poslanike k Davidu, i re~e: Bih Ravu, i uzeh grad na vodi.

12:28 Nego sada skupi ostali narod, i stani u logor prema gradu, i uzmi ga, da ga ne bih ja uzeo i moje se ime spominjalo na njemu.

12:29 I David skupivši sav narod otide na Ravu, i udari na nju, i uze je.

12:30 I uze caru njihovom s glave krunu, u kojoj beše talanat zlata, s dragim kamenjem, i metnuše je na glavu Davidu, i odnese iz grada plen vrlo velik.

12:31 A narod koji beše u njemu izvede i metnu ih pod pile i pod brane gvozdene i pod sekire gvozdene, i sagna ih u peći gde se opeke peku. I tako uđini svim gradovima sinova Amonovih. Potom se vrati David sa svim narodom u Jerusalem.

GLAVA 13

A potom se dogodi: Avesalom sin Davidov imaše lepu sestru po imenu Tamaru, i zamilova je Amnon, sin Davidov.

13:2 I tu aše Amnon tako da se razbole radi Tamare sestre svoje; jer beše devojka, te se Amnonu injaše teško da joj uđini šta.

13:3 A imaše Amnon prijatelja, kome ime beše Jonadav sin Same brata Davidovog; i Jonadav beše vrlo domištlat.

13:4 I reše mu: [to se tako sušič, carev sine, od dana na dan? Ne bi li mi kazao? A Amnon mu reše: Ljubim Tamaru sestru Avesaloma brata svog.

13:5 Tada mu reše Jonadav: Lezi u postelju svoju, i uđini se bolestan; pa kad dođe otac tvoj da te vidi, ti mu reci: Neka dođe Tamara sestra moja da me nahrani, i da zgotovi pred mojim ođima jelo da gledam, i iz njene ruke da jedem.

13:6 I Amnon leše i uđini se bolestan; i kad dođe car da ga vidi, reše Amnon caru: Neka dođe Tamara sestra moja i zgotovi preda mnom dva jelca da jedem iz njene ruke.

13:7 Tada David posla k Tamari kušiči, i porušiči joj: Idi u kušu brata svog Amnona i zgotovi mu jelo.

13:8 I Tamara otide u kušu brata svog Amnona, i on leše; i uze brašna i zamesi i zgotovi jelo pred njim i skuva.

13:9 Potom uze tavicu i izrušiči preda nj; ali Amnon ne hte jesti, nego reše: Kađite neka izi u svi koji su kod mene. I izi oše svi.

13:10 Tada reše Amnon Tamari: Donesi to jelo u klet da jedem iz tvoje ruke. I Tamara uze jelo {to beše zgotovila, i donese Amnonu bratu svom u klet.

13:11 A kad mu prušiči da jede, on je uhvati i reše joj: Hodi, lezi sa mnom, sestro moja!

13:12 A ona mu reše: Ne, brate, nemoj me osramotiti, jer se tako ne radi u Izrailju, ne ini to bezumlje.

13:13 Kuda bih ja sa sramotom svojom? A ti bi bio kao koji od najgorih ljudi u Izrailju. Nego govori caru; on me neše tebi odrešiči.

13:14 Ali je on ne hte poslušiči, nego savladavšiči je osramoti je i obleša je.

13:15 A posle omrže na nju Amnon veoma, te mrnja kojom mrše aše na nju beše veša od ljubavi kojom je pre ljubljaše. I reše joj Amnon: Ustani, odlazi.

13:16 A ona mu reše: To še biti veše zlo od onog koje si mi uđinio {to me terašiči. Ali je on ne hte poslušiči.

13:17 Nego viknu momka koji ga sluše aše, i reše mu: Vodi ovu od mene napolje, i zakljušiči vrata za njom.

13:18 A ona imaše na sebi šarenu haljinu, jer takve haljine nošiči carske kšiči dok su devojke. I sluga njegov izvede je napolje, i zaključiči vrata.

13:19 Tada Tamara posu se pepelom po glavi i razdre šarenu haljinu koju imaše na sebi, i metnu ruku svoju na glavu, i otide viušiči.

13:20 A brat njen Avesalom, reše joj: Da nije Amnon brat tvoj bio s tobom? Ali, sestro moja, šuti, brat ti je, ne misli o tom. I tako osta Tamara osamljena u kušiči brata svog Avesaloma.

13:21 I car David šušiči sve ovo razgnevi se vrlo.

13:22 Avesalom pak ne govoraše s Amnonom ni rušo ni lepo; jer Avesalom mrše aše na Amnona {to mu osramoti sestru Tamaru.

13:23 A posle dve godine kad se stri`ahu ovce Avesalomove u Val-Asoru, koji je kod Jefrema, on pozva sve sinove careve.

13:24 I do|e Avesalom k caru i re~e mu: Evo, sad se stri`u ovce služi tvom; neka po|e car i sluge njegove sa slugom svojim.

13:25 Ali car re~e Avesalomu: Nemoj, sine, nemoj da idemo svi, da ti ne budemo na tegotu. I premda navaljiva{e, opet ne hte i}i, nego ga blagoslovi.

13:26 A Avesalom re~e: Kad ti ne}e{, a ono neka ide s nama Amnon brat moj. A car mu re~e: [to da ide s tobom?

13:27 Ali navali Avesalom na nj, te pusti s njim Amnona i sve sinove carske.

13:28 Tada Avesalom zapovedi momcima svojim govore}i: Pazite, kad se srce Amnonu razveseli od vina, i ja vam ka`em: Ubijte Amnona; tada ga ubijte; ne bojte se, jer vam ja zapovedam, budite slobodni i hrabri.

13:29 I u~ini{e s Amnonom sluge Avesalomove kako im zapovedi Avesalom. Tada usta{e svi sinovi carevi i pojaha{e svak svoju mazgu i pobego{e.

13:30 A dokle jo{ behu na putu, do|e glas Davidu da je Avesalom pobio sve sinove careve, da nije ostao od njih ni jedan.

13:31 Tada ustav{i car razdre haljine svoje, i le`e na zemlju, i sve sluge njegove koje stajahu oko njega razdre{e haljine svoje.

13:32 A Jonadav sin Same brata Davidovog progovori i re~e: Neka ne govori gospodar moj da su pobili svu decu, careve sinove; poginuo je samo Amnon, jer Avesalom be{e tako naumio od onog dana kad Amnon osramoti Tamaru sestru njegovu.

13:33 Neka dakle car gospodar moj ne misli o tom u srcu svom govore}i: Svi sinovi carevi pogibo{e; jer je samo Amnon poginuo.

13:34 A Avesalom pobe`e. A momak na stra`i podi`e o~i svoje i ugleda, a to mnogi narod ide k njemu pokraj gore.

13:35 I Jonadav re~e caru: Evo idu sinovi carevi; kao {to je kazao sluga tvoj, tako je bilo.

13:36 I kad izre~e, a to sinovi carevi do|o{e, i podigav{i glas svoj plaka{e; a i car i sve sluge njegove plaka{e vrlo.

13:37 Avesalom pak pobe`e i otide k Talmaju sinu Amijudovom caru gesurskom. A David plaka{e za sinom svojim svaki dan.

13:38 A kad Avesalom ute~e i do|e u Gesur, osta onde tri godine.

13:39 Potom za`ele car David oti}i k Avesalomu, jer se ute{i za Amnonom {to pogibe.

GLAVA 14

A Joav sin Serujin opazi da se srce carevo obratilo k Avesalomu.

14:2 I posla Joav u Tekuju te dozva otuda `enu lukavu, pa joj re~e: U~ini se kao da si u `alosti, i obuci `alosne haljine, i nemoj se namazati uljem, nego budi kao `ena koja odavna `ali za mrtvim.

14:3 I otidi k caru, i govori mu tako i tako. I nau~i je Joav {ta }e govoriti.

14:4 I kad otide `ena Tekujanka k caru da govori, pade ni~ice na zemlju i pokloni se, i re~e: Pomagaj care!

14:5 A car joj re~e: [ta ti je? A ona re~e: Udovica sam, umro mi je mu`.

14:6 A ima{e slu{kinja tvoja dva sina, pa se sva-di{e u polju, a ne be{e nikoga da ih razvadi, te jedan udari drugog i ubi ga.

14:7 I gle, sav dom usta na slu{kinju tvoju govore}i: Daj tog {to je ubio brata svog da ga pogubimo za du{u brata njegovog, kog je ubio, i da istrebimo naslednika; i tako ho}e da ugase iskru koja mi je ostala, da ne ostave imena mu`u mom ni ostatka na zemlji.

14:8 A car re~e `eni: Idi ku}i svojoj, a ja }u narediti za te.

14:9 A `ena Tekujanka re~e caru: Care gospodaru! Neka na me i na dom oca mog padne krivica, a car i njegov presto neka je prav.

14:10 A car re~e: Ko uzgovori na te, dovedi ga k meni, i ne}e te se vi{e dota}i.

14:11 A ona re~e: Neka se opomene car Gospoda Boga svog, da se ne umno`e osvjetnici koji ubijaju, i da ne ubiju sina mog. A on re~e: Tako `iv bio Gospod, nijedna dlaka s tvog sina ne`e pasti na zemlju.

14:12 A `ena re~e: Da ka`e slu{kinja tvoja ne{to caru gospodaru. A on re~e: Govori.

14:13 A `ena re~e: A za{to si namislio takvu stvar narodu Bo`ijem? Jer car kao da je kriv govore}i tako, jer ne`e car da dozove natrag onog kog je odagnao.

14:14 Jer }emo doista pomreti, i jesmo kao voda koja se prospe na zemlju i vi{e se ne mo`e skupiti; jer mu Bog nije uzeo `ivota, nego je naumio da odagnani ne ostane odagnan od njega.

14:15 I tako do|oh da ka`em ovo caru gospodaru svom, jer me narod upla{i; zato re~e slu{kinja tvoja: Da govorim caru, mo`e biti da }e u-initi car {ta slu{kinja njegova ka`e.

14:16 Jer }e car usli{iti i izbaviti slu{kinju svoju iz ruke onog koji ho`e da istrebi mene i sina mog iz nasljedstva Bo`ijeg.

14:17 I slu{kinja tvoja re~e: Re~ cara gospodara mog bi`e mi uteha, jer je car gospodar moj kao an|eo Bo`ji, te slu{a i dobro i zlo, i Gospod }e Bog tvoj biti s tobom.

14:18 A car odgovori i re~e `eni: Nemoj tajiti od mene {ta }u te pitati. A `ena re~e: Neka govori car gospodar moj.

14:19 Tada car re~e: Da nije Joavov posao u svemu tome {to ~ini? A `ena odgovori i re~e: Tako da je `iva du{a tvoja, care gospodaru, ne mo`e se ni nadesno ni nalevo od svega {to kaza car gospodar moj; jer sluga tvoj Joav zapovedio mi je i nau~io slu{kinju tvoju sve ovo da govorim.

14:20 Sluga je tvoj Joav u~inio, te sam ovako izvila besedu svoju; ali je gospodar moj mudar kao an|eo Bo`ji, te zna sve {to biva na zemlji.

14:21 Tada re~e car Joavu: Evo, ti si u~inio to, idi, dovedi natrag dete Avesaloma.

14:22 Tada pade Joav licem na zemlju, i pokloni se i blagoslovi cara, i re~e Joav: Danas vidi sluga

tvoj da sam na{ao milost pred tobom, care gospodaru, kad je car u~inio {ta mu sluga njegov re~e.

14:23 Potom se podi`e Joav i otide u Gesur, i dovede natrag u Jerusolim Avesaloma.

14:24 I car re~e: Neka ide svojoj ku}i, a lica mog da ne vidi. I otide Avesalom svojoj ku}i, i ne vide lice carevo.

14:25 A ne be{e ~oveka tako lepa kao Avesalom u svem Izrailju, da ga tako hvale; od pete do teme na ne be{e na njemu mane.

14:26 I kad bi strigao glavu (a ima{e obi~aj svake godine stri}i je, jer mu be{e te{ko), merio bi kosu s glave svoje, i biva{e je dvesta sikala carskom merom.

14:27 I rodi{e se Avesalomu tri sina i jedna k}i, kojoj be{e ime Tamara, i ona be{e lepa.

14:28 I Avesalom osta cele dve godine u Jerusolimu, a lice carevo ne vide.

14:29 Tada posla Avesalom po Joava da ga po{alje k caru; ali on ne hte do}i k njemu; i posla opet drugi put, ali on ne hte do}i.

14:30 Tada re~e slugama svojim: Vidite li njivu Joavovu pored moje? Na njoj je je~am; idite i upalite je. I upali{e sluge Avesalomove onu njivu.

14:31 Tada se podi`e Joav, i do|e k Avesalomu u ku}u, i re~e mu: Za{to sluge tvoje upali{e moju njivu?

14:32 Avesalom re~e Joavu: Eto slao sam k tebi govore}i: Hodi ovamo da te po{aljem k caru da mu ka`e: Za{to sam do{ao iz Gesura? Bolje bi bilo da sam jo{ onde. Zato da vidim lice carevo; ako li ima kakva krivica na meni, neka me pogubi.

14:33 I otide Joav k caru, i kaza mu. I dozva Avesaloma; a on do{av{i k caru pokloni se licem do zemlje pred carem, i car celiva Avesaloma.

GLAVA 15

A posle toga nabavi sebi Avesalom kola i konja i pedeset ljudi, koji tr~ahu pred njim.

15:2 I ustaja{e rano Avesalom, i staja{e kraj puta kod vrata; i ko god ima{e parnicu i i|a{e caru na sud, Avesalom ga doziva{e k sebi i govora{e: Iz

kog si grada? A kad bi onaj odgovorio: Sluga je tvoj iz tog i tog plemena Izrailjevog.

15:3 Tada bi mu rekao Avesalom: Vidi, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali te nema ko saslu{ati kod cara.

15:4 Jo{ govora{e Avesalom: Kad bih ja bio postavljen da sudim u zemlji! Da svaki k meni dolazi koji ima posla na sudu, ja bih mu dao pravicu.

15:5 I kad bi mu ko pristupio da mu se pokloni, on bi pru`io ruku svoju, te bi ga uhvatio i poljubio.

15:6 Tako ~inja{e Avesalom sa svakim Izrailjem, koji dola`a{e na sud k caru; i Avesalom primamljiva{e srca ljudi Izrailjaca.

15:7 A kad pro|e ~etrdeset godina, re~e Avesalom caru: Da otidem u Hevron da izvr{im zavet koji sam zavetovao Gospodu.

15:8 Jer kad se|ah u Gesuru u Siriji, u~ini zavet sluga tvoj rekav{i: Ako me Gospod odvede natrag u Jerusalem, poslu`i}u Gospodu.

15:9 A car mu re~e: Idi s mirom. I on se podi`e i otide u Hevron.

15:10 I razasla Avesalom po svim plemenima Izrailjevim uhode poru-iv{i: Kad ~ujete trube da zatrupe, recite: Zacari se Avesalom u Hevronu.

15:11 A s Avesalomom otide dvesta ljudi iz Jerusalama pozvanih; ali otido{e u prostoti svojoj ne znaju}i ni{ta.

15:12 A Avesalom posla i po Ahitofela Gilonjanina, savetnika Davidovog, da do|e iz grada svog Gilona, kad prino{a{e `rtve. I buna posta jaka, i narod se sve vi{e steca{e k Avesalomu.

15:13 Tada do|e glasnik k Davidu i re~e: Srce Izrailju prista za Avesalomom.

15:14 A David re~e svim slugama svojim koje behu s njim u Jerusalmu: Ustajte, da be`imo; ina~e ne}emo ute}i od Avesaloma; br`e pohitajte, da ne pohita on i ne stigne nas i obori na nas zlo, i grada ne okrene pod ma~.

15:15 A sluge careve reko{e caru: [ta je god volja caru gospodaru na{em, evo sluga tvojih.

15:16 I otide car pe{ice i sav dom njegov; samo deset `ena ino~a ostavi car da mu ~uvaju ku}u.

15:17 I kada otide car i sav narod pe{ice, ustavi{e se na jednom mestu podaleko.

15:18 A sve sluge njegove i|ahu uza nj, i svi Hereteji i svi Feleteji; i svi Geteji, {est stotina ljudi, koji behu do{li pe{ke iz Gata, i|ahu pred carem.

15:19 I re~e car Itaju Getejinu: [to i ti ide{s nama? Vрати se i ostani kod cara; jer si stranac i opet }e{ oti}i u svoje mesto.

15:20 Ju~e si do{ao, pa zar danas da te kre}em da se potuca{s nama? Ja }u i}i kuda mogu, a ti se vrati i odvedi natrag bra}u svoju. Neka milost i vera bude s tobom.

15:21 A Itaj odgovori caru i re~e: Tako `iv da je Gospod i tako da je `iv car gospodar moj, gde bude car gospodar moj, bilo na smrt ili na `ivot, onde }e biti i sluga tvoj.

15:22 Tada re~e David Itaju: A ti hodi. I tako po|e Itaj Getejin sa svim ljudima svojim i svom decom {to behu s njim.

15:23 I sva zemlja plaka{e iza glasa i sav narod prela`a{e. I tako car pre|e preko potoka Kedrona, i sav narod pre|e idu}i k pustinji.

15:24 A gle i Sadok be{e onde i svi Leviti s njim nose}i kov~eg zaveta Bo`ijeg; i spusti{e kov~eg Bo`ji, a po|e i Avijatar, dokle sav narod izi|e iz grada.

15:25 I re~e car Sadoku: Nosi kov~eg Bo`ji natrag u grad; ako na|em milost pred Gospodom, On }e me dovesti natrag, i da}e mi da opet vidim Njega i dom Njegov.

15:26 Ako li ovako ka`e: Nisi mi mio; evo me, neka u~ini sa mnom {ta mu bude volja.

15:27 Jo{ re~e car Sadoku sve{teniku: Nisi li ti videlac? Vрати se u grad s mirom, i Ahimas sin tvoj i Jonatan sin Avijatarov, dva sina va{a s vama.

15:28 Vidite, ja }u se zabaviti u polju u pustinji dokle ne do|e od vas glasnik da mi javi.

15:29 I tako Sadok i Avijatar odneso{e kov~eg Bo`ji natrag u Jerusalem, i osta{e onde.

15:30 A David i|a{e uz goru maslinsku, i idu}i plaka{e, i pokrivene glave i bos i|a{e; tako i sav narod, koji be{e s njim, svaki pokrivene glave i|a{e, i idu}i plaka{e.

15:31 Tada javi{e Davidu i reko{e mu. Ahitofel je me|u onima koji se pobuni{e s Avesalomom. A David re~e: Razbij nameru Ahitofelovu, Gospode!

15:32 I kad David do|e navrh gore, gde se htede pokloniti Bogu, gle, srete ga Husaj Arhijanin razdrte haljine i glave posute prahom.

15:33 I re~e mu David: Ako po|e{ sa mnom bi}e{ mi na tegotu.

15:34 Ali da se vrati{ u grad i ka`e{ Avesalomu: Bi}u tvoj sluga care! Bio sam dugo sluga tvom ocu, a sada }u tako biti tebi sluga; razbi}e{ mi nameru Ahitofelovu.

15:35 I sve{tenici Sadok i Avijatar ne}e li biti s tobom? [ta god ~uje{ iz ku}e careve, doka` i Sado-ku i Avijataru sve{tenicima.

15:36 Eto, onde su s njima dva sina njihova, Ahimas Sadokov i Jonatan Avijatarov, po njima mi javljajte {ta god do-ujete.

15:37 I otide u grad Husaj prijatelj Davidov, i Avesalom do|e u Jerusalem.

GLAVA 16

A kad David pre|e malo preko vrha, gle, Siva, Mefivostejev, srete ga, sa dva magarca natovarena, na kojima be{e dvesta hlebova i sto grozdova suvih i sto gruda smokava i meh vina.

16:2 I re~e car Sivi: [ta }e ti to? A Siva mu re~e: Magarci su za ~eljad carevu, da ja{u, a hlebovi i vo}e da jedu momci, a vino da pije ko se umori u pustinji.

16:3 A car mu re~e: A gde je sin tvog gospodara? Re~e Siva caru: Eno ga, ostao je u Jerusalmu, jer re~e: Danas }e mi dom Izrailjev vratiti carstvo oca mog.

16:4 Tada re~e car Sivi: Evo, tvoje je sve {to je bilo Mefivostejevo. A Siva re~e: Klanjam ti se, da na|em milost pred tobom, care gospodaru!

16:5 I do|e car David do Vaurima; a gle, izi|e odande jedan od roda doma Saulovog, po imenu Simej, sin Girin, i idu}i psova{e.

16:6 I baca{e se kamenjem na Davida i na sluge cara Davida, kome i s desne i s leve strane be{e sav narod i svi junaci.

16:7 A Simej ovako govora{e psuju}i: Odlazi, odlazi, krvopijo i zlikov~e!

16:8 Obrati Gospod na tebe svu krv doma Saulovog, na ~ije si se mesto zacario, i predade Gospod carstvo u ruke Avesalomu sinu tvom; eto te sada u tvom zlu, jer si krvopija.

16:9 Tada re~e caru Avisaj sin Serujin: Za{to da psuje ovaj mrtvi pas cara gospodara mog? Idem da mu skinem glavu.

16:10 Ali car re~e: [ta je vama do mene, sinovi Serujini? Neka psuje; jer mu je Gospod rekao: Psuj Davida. Pa ko sme kazati: Za{to tako ~ini{?

16:11 Jo{ re~e David Avisaju i svim slugama svojim: Eto, moj sin, koji je iza{ao od bedara mojih, tra`i du{u moju, a kako ne}e ovaj sin Venijaminov? Ostavite ga neka psuje, jer mu je Gospod zapovedio.

16:12 Da ako Gospod pogleda na nevolju moju, i vrati mi Gospod dobro za psovku njegovu dana{nju.

16:13 I tako David sa svojim ljudima i|a{e svojim putem; a Simej i|a{e pokraj gore prema njemu jednako psuju}i i bacaju}i se kamenjem na nj, i podi`u}i prah.

16:14 I do|e car i sav narod {to be{e s njim, umorni, i odmori{e se onde.

16:15 A Avesalom i sav narod Izrailjev do|o{e u Jerusalem, i Ahitofel s njim.

16:16 A kad Husaj Arhijanin prijatelj Davidov do|e k Avesalomu, re~e Husaj Avesalomu: Da`ivi car! Da`ivi car!

16:17 A Avesalom re~e Husaju: Takva li je ljubav tvoja prema prijatelju tvom? Za{to nisi oti{ao s prijateljem svojim?

16:18 A Husaj re~e Avesalomu: Ne; nego koga je izabrao Gospod i ovaj narod i svi Izrailjci, njegov }u biti i kod njega }u ostati.

16:19 Svrh toga, kome bih slu`io? Eda li ne sinu njegovom? Kako sam slu`io ocu tvom, tako }u i tebi.

16:20 A Avesalom re~e Ahitofelu: Savetuj {ta }emo ~initi.

16:21 A Ahitofel re~e Avesalomu: Lezi s ino~ama oca svog, koje je ostavio da mu ~uvaju ku}u, pa kad ~uje sav Izrailj kako si se omrazio s ocem svojim, osili}e ruka svima koji su s tobom.

16:22 Tada razape}e Avesalomu {ator na krovu, i Avesalom le`e s ino~ama oca svog na vidiku sve-mu Izrailju.

16:23 I savet koji dava}e Ahitofel u ono vreme be}e kao da bi ko Boga upitao; takav be}e svaki sa-vet Ahitofelov i u Davida i u Avesaloma.

GLAVA 17

Jo{ re~e Ahitofel Avesalomu: Da odaberem dva-naest hiljada ljudi pa da idem i teram Davida no}as.

17:2 Pa }u ga stignuti dok je umoran i iznemo-glih ruku; i upla{i}u ga, te }e pobe}i sav narod {to je s njim, pa }u ubiti cara samog.

17:3 I obrati}u sav narod k tebi; jer za onim ko-ga tra`i}i stoji da se svi vrate k tebi; tada }e se sav narod umiriti.

17:4 I to se u~ini dobro Avesalomu i svim stare-}inama Izrailjevim.

17:5 Ali re~e Avesalom: Dozovite i Husaja Ar-hijanina da ~ujemo {ta }e i on re}i.

17:6 A kad do|e Husaj k Avesalomu, re~e mu Avesalom govore}i: Tako i tako re~e Ahitofel; ho-}emo li ~initi kako on re~e ili ne}emo? Ka`i ti.

17:7 A Husaj re~e Avesalomu: Nije dobar savet {to je sada savetovao Ahitofel.

17:8 Jo{ re~e Husaj: Ti zna{ oca svog i ljude njegove da su hrabri i da su ljuta srca kao medve-dica kad joj otmu medvedi}e u polju; svrh toga, tvoj je otac ratnik, ne}e no}iti s narodom.

17:9 Gle, on se je sada sakrio u kakvu jamu ili na drugo kako mesto. Pa ako u prvi mah koji od ovih poginu, ko god ~uje svaki }e re}i: Pobijen je narod koji prista za Avesalomom.

17:10 A tada }e najhrabriji, u kojih je srce kao srce lavovo, klonuti, jer sav Izrailj zna da je tvoj otac junak i da su hrabri koji su s njim.

17:11 Zato ja savetujem da skupi} k sebi sve Izrailjce od Dana do Virsaveje da ih bude kao pe-ska na moru, pa ti glavom idi u boj.

17:12 Tada }emo po}i na nj, gde bi se god nala-zio, i napa}emo na nj kao {to rosa pada na zemlju, da mu ne ostane nijedan od svih ljudi {to su s njim.

17:13 Ako li ute~e u grad, sav narod izrailjski neka donese u`a pod onaj grad, pa }emo ga svu}i u potok, da se ni kamen ne na|e onde.

17:14 Tada re~e Avesalom i svi Izrailjci: Bolji je savet Husaja Arhijanina nego savet Ahitofelov. Jer Gospod be}e naredio da se razbije savet Ahitofe-lov, koji be}e bolji, da bi Gospod navukao zlo na Avesaloma.

17:15 Potom re~e Husaj sve{tenicima Sadoku i Avijataru: Tako i tako savetova Ahitofel Avesalo-ma i stare{ine Izrailjeve, a ja savetovah tako i tako.

17:16 Nego br`e po{aljite, te javite Davidu i re-cite: Nemoj no}as no}iti u polju u pustinji, nego pre|i preko, da ne bude pro`drt car i sav narod {to je s njim.

17:17 A Jonatan i Ahimas stajahu kod studenca Rogila, i do|e jedna slu{kinja i kaza im, da bi oti}li te javili caru Davidu; jer se ne smehu pokazati ni u}i u grad.

17:18 Ali ih vide jedan momak, te kaza Avesa-lomu; a oni obojica br`e otido}e, i do|o}e u Vau-rim u ku}u jednog ~oveka koji ima}e na dvoru stu-denac, te se spusti}e u nj.

17:19 I`ena uze i razastre ponjavu povrh stude-nca, i povrh nje razasu prekrupu. I tako se ne do-zna.

17:20 Jer do|o}e sluge Avesalomove k onoj `e-ni u ku}u, i reko}e joj: Gde je Ahimas i Jonatan? A`ena im re~e: Otido}e preko potoka. Tako tra`iv{i i ne na{av{i vrati}e se u Jerusalem.

17:21 A kad otido}e, oni iza|o}e iz studenca, i otido}e te javi}e caru Davidu, i reko}e mu: Ustani-te i pre|ite br`e preko vode; jer je tako i tako save-tovao Ahitofel na vas.

17:22 Tada usta David i sav narod {to be{e s njim, i pre|o{e preko Jordana pre zore, ne osta ni-jedan da ne pre|e preko Jordana.

17:23 Ahitofel pak vide}i gde se ne u~ini kako on savetova, osedla svog magarca, pa se podi`e i otide ku}i svojoj, u svoj grad, i narediv{i za svoju ku}u obesi se te umre, i bi pogreben u grobu oca svog.

17:24 A David do|e u Mahanajim; Avesalom pak pre|e preko Jordana i sav Izrailj {to be{e s njim

17:25 I postavi Avesalom Amasu nad vojskom, na mesto Joavovo; a Amasa be{e sin nekog ~oveka po imenu Itre Izrailjca, koji oble`a Avigeju k}er Nasovu, sestru Seruje matere Joavove.

17:26 I stade u logor Izrailj s Avesalomom u zemlji Galadovoj.

17:27 A kad do|e David u Mahanajim, Sovije sin Nasov iz Rave sinova Amonovih i Mahir sin Amilov iz Lodevara i Varzelaj od Galada iz Rogelima.

17:28 Doneso{e postelje i ~a{a i sudova zemljanih i p{enice i je~ma i bra{na i prekrupe i boba i le}a i pr`enih zrna,

17:29 I meda i masla i ovaca i sira kravljeg; doneso{e Davidu i narodu {to be{e s njim da jedu. Jer govorahu: Narod je gladan i umoran i `edan u toj pustinji.

GLAVA 18

I prebroja David narod {to be{e s njim, i postavi im hiljadnike i stotnike.

18:2 I predade David tre}inu naroda Joavu, i tre}inu Avisaju sinu Serujinom bratu Joavovom, i tre}inu Itaju Getejinu. Pa onda re~e car narodu: i ja }u i}i s vama.

18:3 Ali narod re~e: Nemoj ti i}i; jer i da pobegnemo, ne}e mariti za to; ili da nas pola izgine, ne}e mariti za to; jer si ti sam kao nas deset hiljada, zato je bolje da nam iz grada poma`e{.

18:4 A car im re~e: [ta vam se ~ini da je dobro u~ini}u. I car stade kod vrata, i sav narod izla`a{e po sto i po hiljadu.

18:5 I zapovedi car Joavu i Avisaju i Itaju, i re~e: ^uvajte mi dete Avesaloma. I sav narod ~u kako car zapovedi svim vojvodama za Avesaloma.

18:6 I tako izi|e narod u polje pred Izrailja, i zametnu se boj u {umi Jefremovoj.

18:7 Onde razbi{e narod Izrailjev sluge Davidove, i mnogo izgibe onde u onaj dan, dvadeset hiljada.

18:8 Jer se boj ra{iri po svoj zemlji, i vi{e pro`dre naroda u onaj dan {uma nego {to pro`dre ma~.

18:9 A Avesalom se sukobi sa slugama Davidovim, i Avesalom jaha{e na mazgi, i mazga nai|e pod granat veliki hrast, te on zape glavom za hrast i osta vise}i izme|u neba i zemlje, a mazga ispod njega otr~a.

18:10 Videv{i to jedan ~ovek javi Joavu, i re~e: Gle, videh Avesaloma gde visi o hrastu.

18:11 A Joav re~e ~oveku koji mu to kaza: Gle, vide, pa za{to ga ne ubi i ne svali ga na zemlju? Ja bih ti dao deset sikala srebra i jedan pojas.

18:12 A ~ovek re~e Joavu: Da mi je u rukama izmereno hiljadu sikala srebra, ne bih digao ruke svoje na sina carevog; jer smo ~uli kako je car zapovedio tebi i Avisaju i Itaju govore}i: ^uvajte mi svi dete Avesaloma.

18:13 Ili da sam u~inio neveru na svoju du{u, ni{ta se ne mo`e od cara zatajiti, i ti bi sam ustao na me.

18:14 A Joav re~e: Ne}u ja dangubiti s tobom. Pa uzev{i tri strele u ruku, zastrel ih u srce Avesalomu, jo{te `ivom o hrastu.

18:15 Potom opkoli{e Avesaloma deset momaka, koji no{ahu oru`je Joavu, i bi{e ga i ubi{e.

18:16 Tada Joav zatrubi u trubu, i narod presta goniti Izrailja, jer Joav ustavi narod.

18:17 I uze{e Avesaloma i baci{e u {umi u veliku jamu, i nabaca{e na nj vrlo veliku gomilu kameinja; a Izrailjci svi pobego{e svaki k svom {atoru.

18:18 Avesalom pak be{e podigao sebi spomenik za `ivota u dolini carskoj; jer govora{e: Ne-

mam sina, da se sa~uva spomen imenu mom. I nazva onaj spomenik svojim imenom, koji se zove mesto Avesalomovo do dana{njeg dana.

18:19 Tada re~e Ahimas sin Sadokov: Da otr~im da odnesem glas caru, da ga je Gospod izbavio iz ruku neprijatelja njegovih.

18:20 A Joav mu re~e: Nemoj danas biti glasnik, nego }e{ javiti drugi dan; a danas nemoj nositi glas, jer je sin carev poginuo.

18:21 Zatim re~e Joav Husiju: Idi, javi caru {ta si video. I pokloni se Husije Joavu, i otr~a.

18:22 A Ahimas sin Sadokov opet re~e Joavu: [ta mu drago, da tr~im i ja za Husijem. Re~e Joav: [to bi tr~ao, sine, kad nema{ dobar glas?

18:23 Opet re~e: [ta mu drago, da tr~im. Odgovori mu: A ti tr~i. I otr~a Ahimas pre~im putem, i prete~e Husija.

18:24 A David se|a{e me|u dvojim vratima, i stra`ar izi|e na krov od vrata, na zid, i podigav{i o~i svoje ugleda, a to jedan ~ovek tr~i.

18:25 Pa povika stra`ar i javi caru. A car re~e: Ako je jedan, glas nosi. I onaj i|a{e sve bli`e.

18:26 Potom ugleda stra`ar drugog ~oveka gde tr~i. I povika stra`ar k vrataru i re~e: Evo jo{ jedan, tr~i sam. A car re~e: I on nosi glas.

18:27 I re~e stra`ar: Trk prvog ~ini mi se kao da je trk Ahimasa sina Sadokovog. Re~e car: Dobar je ~ovek, i ide s dobrim glasom.

18:28 Tada povika Ahimas i re~e caru: Sretno! I pokloni se caru licem do zemlje, i re~e: Da je blagosloven Gospod Bog tvoj, koji predade ljude koji podigo{e ruke svoje na cara gospodara mog.

18:29 A car mu re~e: Je li zdravo dete Avesalom? Odgovori Ahimas: Video sam veliku vrevu, kad Joav posla slugu carevog i mene slugu tvog, ali ne znam {ta be{e.

18:30 A car mu re~e: Ukloni se, i stani tamo. I on se ukloni, i stade.

18:31 Tada, gle, do|e Husije i re~e: Glas caru i gospodaru mom da te je Gospod izbavio danas iz ruku svih koji ustado{e na te.

18:32 A car re~e Husiju: Je li zdravo dete Avesalom? A Husije re~e: Neka neprijatelji gospodara

mog cara i koji god ustaju na te zla radi, neka pro|u kao to dete.

18:33 Tada se car sneveseli, i pope se u gornju klet nad vratima, i stade plakati, a idu}i govora{e: Sine moj Avesalome, sine moj, sine moj Avesalome! Kamo da sam ja umro mesto tebe! Avesalome sine moj, sine moj!

GLAVA 19

I javi{e Joavu: Evo car pla~e i tu`i za Avesalomom.

19:2 I pobjeda onog dana pretvori se u `alost svemu narodu, jer narod ~u u onaj dan gde govore: @ali car sina svog.

19:3 I narod se u onaj dan krio ulaze}i u grad kao {to se krije narod koji se stidi kad pobegne iz boja.

19:4 A car pokri lice svoje; i vika{e iza glasa: Sine moj Avesalome! Avesalome sine moj, sine moj!

19:5 Tada u|e Joav k caru u ku}u, i re~e: Posramio si danas sve sluge svoje, koje ti danas du{u sa~uva{e, i sinovima tvojim i k}erima tvojim i `enama tvojim i ino~ama tvojim.

19:6 Jer ljubi{ one koji mrze na te, a mrzi{ na one koji te ljube; jer si pokazao danas da ne mari{ za vojvode i za sluge; i vidim danas da bi ti bilo da je Avesalom `iv, a mi svi da smo izginuli.

19:7 Zato ustani sada, i izi|i i progovori lepo slugama svojim; jer zaklinjem se Gospodom, ako ne izi|e{, ne}e nijedan ostati kod tebe ovu no}, i to }e biti gore po te negoli sva zla koja su te snalazila od mladosti tvoje do sada.

19:8 Tada usta car, i sede na vratima; i kaza{e svemu narodu govore}i: Evo, sedi car na vratima. I do|e sav narod pred cara. Ali Izrailjci behu pobegli, svak u svoj {ator.

19:9 I sav se narod sva|a{e me|u sobom po svim plemenima Izrailjevim govore}i: Car nas je izbavio iz ruku neprijatelja na{ih, i izbavio nas je iz ruku filistejskih; a sada je pobegao iz zemlje od Avesaloma.

19:10 Avesalom pak, kog pomazasmo za cara nad sobom, pogibe u boju. Sada dakle zašto oklevate te ne dovedete natrag cara?

19:11 Zato car David posla k Sadoku i Avijataru svećenicima i poručnicima: Govorite starešinama Judinim i recite: Zašto vi da budete poslednji koji će cara natrag dovesti u kuću njegovu? Jer govor svega Izrailja dođe do cara u kuću njegovu.

19:12 Vi ste moja braćo, vi ste kost moja i telo moje. Zašto biste dakle bili poslednji koji će natrag dovesti cara?

19:13 Recite i Amasi: Nisi li kost moja i telo moje? Bog neka mi učini tako i tako neka doda, ako mi ne budeš vojvoda dok si živ namesto Joava.

19:14 I skloni srca svih ljudi od roda Judina kao jednog okeva, te poslaše k caru govoreći: Vрати se sa svim slugama svojim.

19:15 I tako se car vrati, i dođe do Jordana; a Juda dođe do Galgala da sreće cara i da ga prevede preko Jordana.

19:16 Pohita i Simej, sin Girin, od Venijamina, koji beše iz Vaurima, i sila s ljudima roda Judinog na susret caru Davidu;

19:17 I hiljadu ljudi beše s njim od roda Venijaminovog; tako i Siva sluga doma Saulovog s petnaest sinova svojih i dvadeset sluga svojih; i preliše preko Jordana pred cara.

19:18 Preturili i lažu da prevezu eljad carevu i da učine šta bi mu bilo ugodno. A Simej, sin Girin, pade pred carem, kad htjede da preliše preko Jordana,

19:19 I reče caru: Ne primi mi bezakonja, gospodaru moj, i ne pominji pakosti koju je učinio sluga tvoj u onaj dan kad je car gospodar moj izašao iz Jerusalima; neka car ne misli o tome.

19:20 Jer sluga tvoj vidi da je zgrešio; i evo došao sam danas prvi iz svega doma Josifovog da sretnem cara, gospodara svog.

19:21 Ali odgovori Avisaj sin Serujin i reče: Eda li toga radi neće poginuti Simej što je psovao pomazanika Gospodnjeg?

19:22 A David reče: [ta je vama do mene, sinovi Serujini, te ste mi danas protivnici? Zar će danas

ko poginuti u Izrailju, jer zar ne znam da sam danas postao car nad Izrailjem?

19:23 I reče car Simeju: Neće poginuti. I zakle mu se car.

19:24 Tako i Mefivostej, sin Saulov, dođe caru na susret; on, pak, ne opra nogu svojih, niti brade svoje ovelja, ni opra haljine svoje od onog dana kad otide car do dana kad se vrati s mirom.

19:25 I sreće cara kad se vraća u Jerusalem; i reče mu car: Zašto ne pođe sa mnom, Mefivosteju?

19:26 A on reče: Caru gospodaru moj, prevari me sluga moj; jer sluga tvoj reče: Osedlaću sebi magarca i uzjahaću ga i poći ću s carem; jer je hrom sluga tvoj.

19:27 I on opade slugu tvog kod gospodara mog cara; ali je car gospodar moj kao anđeo Božji; zato učini šta ti je drago.

19:28 Jer sav dom oca mog behu ljudi koji zaslužiše smrt pred carem gospodarem mojim, a ti posadi slugu svog među one koji jedu za stolom tvojim, pa kako imaš pravo, i kako se mogu još tužiti caru?

19:29 A car mu reče: [ta bi mi više govorio? Kazao sam: Ti i Siva podelite njivu.

19:30 A Mefivostej reče caru: Neka uzme sve, kad se car gospodar moj vratio na miru u dom svoj.

19:31 I Varzelaj od Galada dođe iz Rogelima, i pođe s carem preko Jordana da ga prati preko Jordana.

19:32 A beše Varzelaj vrlo star, beše mu osamdeset godina, i hranjaše cara dok beše u Mahanajimu, jer beše vrlo bogat ovek.

19:33 I reče car Varzelaju: Hajde sa mnom; ja ću te hraniti kod sebe u Jerusalimu.

19:34 Ali Varzelaj reče caru: Koliko ima veka mog, da idem s carem u Jerusalem?

19:35 Ima mi danas osamdeset godina; mogu li raspoznavati dobro i zlo? Može li sluga tvoj kusom razlikovati šta je jesti i šta je piti? Mogu li još te slušati glas pevačica i pevačica? I zašto bi sluga tvoj još bio na tegotu caru, gospodaru mom?

19:36 Malo }e pro}i sluga tvoj preko Jordana s carem; a za{to bi mi car tako naplatio?

19:37 Neka se sluga tvoj vrati, da umrem u svom gradu kod groba oca svog i matere svoje. Nego evo, sluga tvoj Himam neka ide s carem gospodarem mojim, i u~ini njemu {ta ti bude drago.

19:38 A car re~e: Neka ide sa mnom Himam; ja }u mu u~initi {ta bude tebi drago, i {ta god zai{te{ u mene, sve }u ti u~initi.

19:39 I kad pre|e sav narod preko Jordana i car pre|e, celiva car Varzelaja i blagoslovi ga, i on se vrati u mesto svoje.

19:40 Otuda car otide u Galgal, i Himam otide s njim. I tako sav narod Judin doprati cara, i polovina naroda Izrailjevog.

19:41 A gle, svi ljudi Izrailjci do|o{e k caru i reko{e mu: Za{to te ukrado{e bra}a na{a, ljudi Judini, i prevedo{e preko Jordana cara i dom njegov i sve ljude Davidove s njim?

19:42 A svi ljudi od Jude odgovori{e ljudima od Izrailja: Jer je car nama rod; pa {to se srdite toga radi? Jesmo li {ta pojeli caru? Je li nas darom darivao?

19:43 Tada odgovori{e ljudi od Izrailja ljudima od Jude, i reko{e: Mi imamo deset delova u cara, i Davidu smo vi{e nego vi; za{to dakle ne mariste za nas? Nismo li mi prvi govorili da dovedemo natrag cara svog? Ali beseda ljudi od Jude be{e tvr|a od besede ljudi od Izrailja.

GLAVA 20

Aonde se desi nevaljao ~ovek, po imenu Seva, sin Vihrijev, od Venijamina. On zatrubi u trubu i re~e: Mi nemamo dela s Davidom, ni nasleđstva sa sinom Jesejevim; svak u svoj {ator, o Izrailju!

20:2 Tako svi Izrailjci odstupi{e od Davida i oti-do{e za Sevom sinom Vihrijevim; ljudi pak od Jude dr`a{e se cara svog i otprati{e ga od Jordana do Jerusalima.

20:3 A kad car David do|e u ku}u svoju u Jerusolim, uze car deset `ena ino~a, koje be{e ostavio

da mu ~uvaju ku}u, i metnu ih u zatvor, gde ih hranja{e ali ne lega{e s njima, nego osta{e zatvorene do smrti svoje i `ivljahu kao udovice.

20:4 Potom re~e car Amasi: Sazovi mi ljude od Jude do tri dana, i na|i se i ti ovde.

20:5 I otide Amasa da sazove narod Judin; ali se zabavi preko roka koji mu be{e odre|en.

20:6 A David re~e Avisaju: Sad }e nam Seva, sin Vihrijev, ~initi gore nego Avesalom. Nego uzmi sluge gospodara svog, i goni ga da ne na|e za se koji tvrd grad i ne umakne nam iz o~iju.

20:7 Tako izi|o{e za njim ljudi Joavovi, i Here-teji i Feleteji i svi junaci, izi|o{e iz Jerusalima da gone Sevu sina Vihrijevog.

20:8 I kad behu kod velikog kamena u Gavaonu, srete ih Amasa. A Joav be{e opasan preko haljine koju ima{e na sebi, i ozgo be{e pripasao ma~ uz bedricu u koricama. I kad po|e, ma~ mu ispade.

20:9 Tada re~e Joav Amasi: Jesi li zdravo brate? I dohvati se Joav desnom rukom svojom brade Amasi da ga celuje.

20:10 A Amasa ne uzima{e na um ma~, koji be{e Joavu u ruci; a on ga udari njim pod peto rebro, i prosu mu creva na zemlju, te od jednog udarca umre. Potom Joav i Avisaj, brat njegov, otido{e u poteru za Sevom sinom Vihrijevim.

20:11 A jedan od momaka Joavovih stade kod njega i re~e: Ko ljubi Joava i ko je Davidov, za Joavom!

20:12 A Amasa se valja{e u svojoj krvi nasred puta. I vide}i onaj ~ovek gde se zaustavlja sav narod, odvu~e Amasu s puta u polje i baci haljinu na nj, kad vide gde se zaustavlja svaki ko nai|e na nj.

20:13 I kad bi uklonjen s puta pro|o{e svi za Joavom da teraju Sevu sina Vihrijevog.

20:14 I on pro|e kroz sva plemena Izrailjeva do Avela i do Vetmahe sa svim Viranima, koji se okupi{e te i|ahu za njim.

20:15 I do{av{i opkoli{e ga u Avel-Vet-Masi, i iskopa{e opkop oko grada tako da stajahu pred zidom; i sav narod {to be{e s Joavom navaljiva{e da obori zid.

20:16 Tada viknu jedna mudra `ena iz grada: ^ujte, ~ujte! Ka`ite Joavu: Pristupi ovamo da govorim s tobom.

20:17 A kad on pristupi k njoj, re~e `ena: Jesi li ti Joav? A on re~e: Jesam. A ona re~e: Poslu{aj re~i slu{kinje svoje. A on re~e: Da ~ujem.

20:18 A ona re~e govore}i: Od starine se govori: Valja pitati u Avelu. I tako se izvr{ava{e.

20:19 Ja sam jedan od mirnih i vernih gradova u Izrailju, a ti ho}e{ da zatre{ grad, i to majku u Izrailju. Za{to ho}e{ da pro`dre{ nasledstvo Gospodnje?

20:20 A Joav odgovori i re~e: Sa-uvaj Bo`e! Sa-uvaj Bo`e! Ne}u da pro`drem ni da raskopam.

20:21 Nije tako; nego jedan iz gore Jefremove, po imenu Seva sin Vihrijev, podigao je ruku svoju na cara Davida; dajte samo njega, pa }u oti}i od grada. A `ena re~e Joavu: Evo, glava njegova baci}e ti se preko zida.

20:22 I `ena otide k svemu narodu s mudro}u svojom; i odseko{e glavu Sevi, sinu Vihrijevom, i baci{e je Joavu. A on zatrubi u trubu, te se razi|o{e od grada svak u svoj {ator. A Joav se vrati u Jerusalim k caru.

20:23 A be{e Joav nad svom vojskom Izrailjevom; a Venaja sin Jodajev be{e nad Hetejima i Feletejima;

20:24 A Adoram be{e nad dancima; a Josafat sin Ahiludov be{e pametar;

20:25 Seja pisar; a Sadok i Avijatar sve{tenici.

20:26 I Ira Jairanin be{e knez Davidu.

GLAVA 21

I bi glad za vremena Davidovog tri godine zaredom. I David potra`i lice Gospodnje; a Gospod mu re~e: To je sa Saula i s doma njegovog krvni~kog, {to pogubi Gavaonjane.

21:2 Tada car sazva Gavaonjane i govori im. A Gavaonjani ne behu od sinova Izrailjevih, nego ostatak od Amoreja, kojima se behu zakleli sinovi Izrailjevi, ali Saul gleda{e da ih pobije revnuju}i za sinove Izrailjeve i Judine.

21:3 I re~e David Gavaonjanima: [ta da vam u~inim i ~im da vas namirim, da blagoslovite do stojanje Gospodnje?

21:4 A Gavaonjani mu reko{e: Ne tra`imo ni srebra ni zlata od Saula ili od doma njegovog, niti da se ko pogubi u Izrailju. A on re~e: [ta dakle velite da vam u~inim?

21:5 Tada reko{e caru: Ko nas je potro i radio da nas istrebi, da nas ne bude nigde u me|ama Izrailjevim,

21:6 Od njegovih sinova neka nam se da sedam ljudi da ih obesimo Gospodu u Gavaji Saula izabranika Gospodnjeg. I re~e car: Ja }u dati.

21:7 Ali car po{tede Mefivosteja sina Jonatana sina Saulovog radi zakletve Gospodnje, koja bi me|u njima, me|u Davidom i Jonatanom sinom Saulovim.

21:8 I uze car dva sina Resfe, k}eri Ajine, koje rodi Saulu, Armonija i Mefivosteja, i pet sinova Mihale k}eri Saulove, koje rodi Adrilu sinu Varzelaja Meola}anina.

21:9 I dade ih u ruke Gavaonjanima, a oni ih obesi{e na gori pred Gospodom; i sva sedmorica pogibo{e zajedno; a bi{e ubijeni prvih dana `etve, u po~etku je~mene `etve.

21:10 A Resfa k}i Ajina uze vre}u, i prostre po steni u po~etku `etve dokle ne pade na njih da`d sa neba, i ne dade pticama nebeskim da padaju na njih danju ni zverima poljskim no}u.

21:11 I javi{e Davidu {ta u~ini Resfa k}i Ajina, ino~a Saulova.

21:12 I David otide te uze kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegovog od gra|ana u Javisu Galadovom, koji ih behu ukrali s ulice vet-sanske, gde ih obesi{e Filisteji kad ubi{e Filisteji Saula na Gelvuji.

21:13 I odnese odande kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegovog, pa skupi{e i kosti obe{enih.

21:14 I pogrebo{e ih s kostima Saulovim i Jonatana sina njegovog u zemlji Venijaminovoj u Sili, u grobu Kisa oca njegovog, i u~ini{e sve kako zapovedi car. Tako se posle toga umilostivi Gospod zemlji.

21:15 I nasto opet rat izme | u Filisteja i Izrailja, i David otide sa slugama svojim, i tuko{e se s Filistejima tako da David susta.

21:16 Tada Jesvi-Venov, koji be{e od sinova Rafajevih, i u koplju mu be{e trista sikala bronze, i ima{e novo oru`je, htjede da ubije Davida.

21:17 Ali mu pomo`e Avisaj, sin Serujin, i udari Filistejina i ubi ga. Tada se zakle{e ljudi Davidovi rekav{i mu: Ne}e{ vi{e i}i s nama u boj da ne ugasi{ videlo Izrailjevo.

21:18 Posle toga nasto opet rat s Filistejima u Govu; i tada Sivehaj Husa}anin ubi Safa, koji be{e od sinova Rafajevih.

21:19 I opet nasto drugi rat u Govu s Filistejima; i tada Elhanan, sin Jare-Oregimov Vitlejemac, ubi brata Golijata Getejina, kome koplja-a be{e kao vratilo.

21:20 I opet nasto rat u Gatu, gde be{e jedan ~ovek vrlo visok, koji ima{e po {est prsta na rukama i na nogama, svega dvadeset i ~etiri, i on be{e tako |e roda Rafajevog.

21:21 I ru`a{e Izrailja te ga ubi Jonatan, sin Same, brata Davidovog.

21:22 Ta ~etvorica behu sinovi istog Rafaja iz Gata, i pogibo{e od ruke Davidove i od ruke sluga njegovih.

GLAVA 22

I izgovori David Gospodu re~i ove pesme, kad ga izbavi Gospod iz ruku svih neprijatelja njegovih i iz ruke Saulove;

22:2 I re~e: Gospod je moja Stena i Grad moj i Izbavitelj moj.

22:3 Bog je Stena moja, u Njega }u se uzdati, [tit moj i Rog spasenja mog, Zaklon moj i Uto~i{te moje, Spasitelj moj, koji me izbavlja od sile.

22:4 Prizivam Gospoda, koga valja hvaliti, i opra{tam se neprijatelja svojih.

22:5 Jer obuze{e me smrtni bolovi, potoci nevaljalih ljudi upla{i{e me.

22:6 Bolovi grobni opkoli{e me, stego{e me zamke smrtnne.

22:7 U teskobi svojoj prizvah Gospoda, i k Bogu svom povikah, On ~u iz dvora svog glas moj, i vika moja do |e mu do u{iju.

22:8 Zatrese se i pokoleba se zemlja, temelji nebesima zadrma{e se i pomeri{e se, jer se On razgnevi.

22:9 Podi`e se dim iz nozdrva Njegovih i iz usta Njegovih oganj koji pro`dire, `ivo ugljevlje odska{e od Njega.

22:10 Savi nebesa i si |e; a mrak be{e pod nogama Njegovim.

22:11 I sede na heruvima i polete, i pokaza se na krilima vetrenim.

22:12 Od mraka na~ini oko sebe {ator, od mra~nih voda, oblaka vazdu{nih.

22:13 Od sevanja pred Njim gora{e `ivo ugljevlje.

22:14 Zagrme s nebesa Gospod, i Vi{nji pusti glas svoj.

22:15 Pusti strele svoje, i razmetnu ih; munje, i razasu ih.

22:16 Pokaza{e se dubine morske, i otkri{e se temelji vasiljenoj od pretnje Gospodnje, od dihanja duha iz nozdrva Njegovih.

22:17 Tada pru`i s visine ruku i uhvati me, izvu~e me iz vode velike.

22:18 Izbavi me od neprijatelja mog silnog i od mojih nenavidnika, kad behu ja~i od mene.

22:19 Ustado{e na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora.

22:20 I izvede me na prostrano mesto, izbavi me, jer sam mu mio.

22:21 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po ~istoti ruku mojih dariva me.

22:22 Jer se dr`ah puteva Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga svog.

22:23 Nego su svi zakoni Njegovi preda mnom, i zapovesti Njegovih ne uklanjam od sebe.

22:24 I bih mu veran, i ~uvah se od bezakonja svog.

22:25 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po ~istoti mojoj pred o~ima Njegovim.

22:26 Sa svetima postupa{ sveto, s ~ovekom vernim verno;

22:27 S ~istim ~isto postupa{, a s nevaljalim nasuprot njemu.

22:28 Jer poma`e{ narodu nevoljnom, a na ponosite spu{ta{ o~i svoje i poni`ava{ ih.

22:29 Ti si videlo moje, Gospode, i Gospod prosvetljuje tamu moju.

22:30 S Tobom razbijam vojsku, s Bogom svojim ska~em preko zida.

22:31 Put je Bo`ji veran, re~ Gospodnja ~ista. On je {tit svima koji se uzdaju u Nj.

22:32 Jer ko je Bog osim Gospoda? I ko je stena osim Boga na{eg?

22:33 Bog je krepost moja i sila moja, i ~ini da mi je put bez mane.

22:34 Daje mi noge kao u jelena, i na visine moje stavlja me.

22:35 U~i ruke moje boju, te lome luk bronzani mi{ice moje.

22:36 Ti mi daje{ {tit spasenja svog, i milost tvoja ~ini me velika.

22:37 [iri{ korake moje poda mnom, te se ne omi~u gle`nji moji.

22:38 Teram neprijatelje svoje, i potirem ih, i ne vra}am se dokle ih ne istrebim.

22:39 I istrebljujem ih, i obaram ih da ne mogu ustati, nego padaju pod noge moje.

22:40 Jer me Ti opasuje{ snagom za boj: koji ustanu na me, obara{ ih poda me.

22:41 Neprijatelja mojih ple}i Ti mi obra}a{, i potirem nenavidnike svoje.

22:42 Obziru se, ali nema pomoga~a: vi~u ka Gospodu, ali ih ne slu{a.

22:43 Satirem ih kao prah zemaljski, kao blato po ulicama gazim ih i razme}em.

22:44 Ti me izbavlja{ od bune naroda mog. ~uva{ me da sam glava narodima; narod kog ne poznavah slu`i mi.

22:45 Tu|ini laskaju mi, ~uju}i pokoravaju mi se.

22:46 Tu|ini blede, drh}u u gradovima svojim.

22:47 @iv je Gospod, i da je blagoslovena Stena moja. Da se uzvisi Bog, Stena spasenja mog.

22:48 Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi narode,

22:49 Koji me izvodi iz neprijatelja mojih, i podi`e me nad one koji ustaju na me, i od ~oveka `estokog izbavlja me.

22:50 Toga radi hvalim Te, Gospode, po narodima, i pojem imenu tvom,

22:51 Koji slavno izbavlja{ cara svog, i ~ini{ milost pomazaniku svom Davidu i semenu njegovom doveka.

GLAVA 23

Aovo su posljednje re~i Davidove: Re~e David sin Jesejev, re~e ~ovek koji bi postavljen visoko, pomazanik Boga Jakovljevog, i ljubak u pesmama Izrailjevim:

23:2 Duh Gospodnji govori preko mene, i beseda Njegova bi na mom jeziku.

23:3 Re~e Bog Izrailjev, kaza mi Stena Izrailjeva; koji vlada ljudima neka je pravedan, vladaju}i u strahu Bo`ijem;

23:4 I bi}e kao svetlost jutarnja, kad sunce izlazi jutrom bez oblaka, i kao trava koja raste iz zemlje od svetlosti iza da`da.

23:5 Ako i nije takav dom moj pred Bogom, ipak je u~inio zavet ve~an sa mnom, u svemu dobro ure|en i utvr|en. I to je sve spasenje moje i sva`elja moja, ako i ne da da raste.

23:6 A bezakonici }e svikoliki biti kao trnje po~upani, koje se ne hvata rukom.

23:7 Nego ko ho}e da ga se dohvati, uzme gvo`e ili koplja~u; i sa`i`e se ognjem na mestu.

23:8 Ovo su imena junaka Davidovih: Josev-Vasevet Tahmonac prvi izme|u trojice; njemu milina bi udariti kopljem na osam stotina i pobi ih ujedanput.

23:9 Za njim Eleazar sin Dodona sina Ahohovog, izme|u tri junaka koji behu s Davidom, i osramoti}e Filisteje skupljene na boj, kad Izrailjci otido}e;

23:10 On se podi`e, i bi Filisteje dokle mu se ru-
ka ne umori i uko~i se pri ma~u: i Gospod dade ve-
liko spasenje onaj dan, te se narod vrati za njim sa-
mo da pokupi plen.

23:11 A za njim Sama sin Agejev Araranin; kad
se Filisteji skupi{e u gomilu, i onde be{e njiva pu-
na le}a, i narod pobe`e od Filisteja,

23:12 Stade usred njive, i odbrani je, i pobi Fili-
steje, i Bog dade veliko spasenje.

23:13 I ta tri prva izme|u trideset si|o{e i do|o-
{e o`etvi k Davidu u pe}inu odolamsku, kad voj-
ska filistejska staja{e u logoru, u dolini rafajskoj.

23:14 A David be{e onda u gradu, i be{e onda
stra`a filistejska u Vitlejemu.

23:15 A David za`ele, i re~e: Ko bi mi doneo
vode da pijem iz studenca vitlejemskog {to je kod
vrata!

23:16 Tada ona tri junaka prodre{e kroz logor fi-
listejski, i zahvati{e vode iz studenca vitlejemskog
{to je kod vrata, i doneso{e i dado{e Davidu; ali on
je ne hte piti, nego je proli pred Gospodom;

23:17 I re~e: Ne daj Bo`e da bih to u~inio. Nije
li to krv ovih ljudi, koji ne mare}i za `ivot svoj
ido{e. I ne hte piti. To u~ini{e ova tri junaka.

23:18 I Avisaj brat Joavov sin Serujin be{e prvi
izme|u trojice; on mahnu kopljem svojim na tri
stotine, i pobi ih, i proslavi se me|u trojicom.

23:19 Izme|u te trojice be{e najslavniji, i posta
im poglavar; ali one trojice ne sti`e.

23:20 I Venaja sin Jodajev, sin ~oveka junaka,
velik delima, iz Kavseila; on pogubi dva junaka
moavska, i si{av ubi lava u jami kad be{e sneg.

23:21 On ubi i jednog Misirca, znatnog ~oveka;
ima{e Misirac koplje u ruci, a on izi|e na nj sa {ta-
pom, i istr`e Misircu koplje iz ruke, i ubi ga njego-
vim kopljem.

23:22 To u~ini Venaja sin Jodajev, i bi slavan
me|u ova tri junaka.

23:23 Be{e najslavniji izme|u tridesetorice, ali
one trojice ne sti`e; i David ga postavi nad pratio-
cima svojim.

23:24 Asailo brat Joavov be{e me|u tridesetori-
com, a to behu: Elhanan sin Dodonov iz Vitlejema,

23:25 Sama Aro|anin, Elika Aro|anin.

23:26 Helis Fal}anin, Ira sin Ikisov Tekujanin,

23:27 Avijezer Anato}anin, Mevunej Husa}a-
nin,

23:28 Salmon Aho{anin, Maraj Netofa}anin,

23:29 Helev sin Vanin Netofa}anin, Itaj sin Ri-
vajeve iz Gavaje sinova Venijaminovih,

23:30 Venaja Pirotonjanin, Idaj iz doline Gasa.

23:31 Avi-Alvon Arva}anin, Azmavet Varu-
mljanin,

23:32 Elijava Salvonjanin, Jonatan od sinova Ja-
sinovih,

23:33 Sama Araranin, Ahijam sin Saharov Ara-
ranin,

23:34 Elifelet, sin Asveja Maha}anina, Elijem
sin Ahitofela Gilonjanina.

23:35 Esraj Karmilac, Farej Arvljanin,

23:36 Igal sin Natanov iz Sove, Vanija od Gada,

23:37 Selek Amonac, Narej Viro}anin, koji no-
{a{e oru`je Joavu sinu Serujinom,

23:38 Ira Jetranin, Gariv Jetranin,

23:39 Urija Hetejin; svega trideset i sedam.

GLAVA 24

A Gospod se opet razgnevi na Izrailja, i nadra-
`i Davida na njih govore}i: Hajde izbroj
Izrailja i Judu.

24:2 I re~e car Joavu, vojvodi svom: Pro|i po
svim plemenima Izrailjevima od Dana do Virsaveje,
i izbrojte narod, da znam koliko ima naroda.

24:3 A Joav re~e caru: Neka doda Gospod Bog
tvoj k narodu koliko ga je sad jo{ sto puta toliko, i
da car gospodar moj vidi svojim o~ima; ali za{to
car gospodar moj ho}e to?

24:4 Ali re~ careva bi ja~a od Joava i vojvoda; i
otide Joav i vojvode od cara da prebroje narod
Izrailjev.

24:5 I pre{av{i preko Jordana stado{e u logor u
Aroiru, s desne strane grada, koji je na sredini po-
toka Gadovog, i kod Jazira.

24:6 Potom do|o{e u Galad, i u donju zemlju Odsiju, a odatle otido{e u Dan-Jan i u okolinu sidonsku.

24:7 Potom do|o{e do grada Tira i u sve grado-ve jevejske i hananejske; i otido{e na ju`nu stranu Judinu u Virsaveju.

24:8 I obi{av{i svu zemlju vrati{e se u Jerusolim posle devet meseci i dvadeset dana.

24:9 I Joav dade caru broj prepisanog naroda; i be{e od Izrailja osam stotina hiljada ljudi za vojsku koji mahahu ma~em, a ljudi od Jude pet stotina hiljada.

24:10 Tada Davida taknu u srce, po{to prebroja narod, i re-e David Gospodu: Sagre{ih veoma {to to uradih. Ali, Gospode, uzmi bezakonje sluge svog, jer veoma ludo radih.

24:11 A kad David usta ujutru, do|e re~ Gospodnja Gadu, proroku koji be{e Davidu videlac, i re~e:

24:12 Idi i ka`i Davidu: Ovako veli Gospod: Troje ti dajem, izaberi jedno da ti u-inim.

24:13 I do|e Gad k Davidu, i kaza mu govore{i: Ho}e{ li ti da bude sedam gladnih godina u zemlji tvojoj, ili da be`i{ tri meseca od neprijatelja svojih i oni da te gone, ili da bude tri dana pomor u tvojoj zemlji? Sad promisli i gledaj {ta }u odgovoriti Onome koji me je poslao.

24:14 A David re~e Gadu: U teskobi sam ljutoj; ali neka zapadnemo Gospodu u ruke, jer je milost Njegova velika; a ljudima da ne zapadnem u ruke.

24:15 I tako pusti Gospod pomor na Izrailja od jutra do odre|enog vremena, i pomre naroda od Dana do Virsaveje sedamdeset hiljada ljudi.

24:16 A kad an|eo pru`i ruku svoju na Jerusolim da ga ubija, sa`ali se Gospodu sa zla, i re~e an|elu koji ubija{e narod: Dosta, spusti ruku. A an|eo Gospodnji be{e kod gumna Orne Jevusejina.

24:17 A David kad vide an|ela gde bije narod, progovori i re~e Gospodu: Evo, ja sam zgre{io, ja sam zlo u-inio, a te ovce {ta su u-inile? Neka se ruka Tvoja obrati na mene i na dom oca mog.

24:18 Potom opet do|e Gad k Davidu isti dan, i re~e mu: Idi, na~ini Gospodu oltar na gumnu Orne Jevusejina.

24:19 I otide David po re~i Gadovoj, kako Gospod zapovedi.

24:20 Tada Orna obazrev{i se ugleda cara i sluge njegove gde idu k njemu; i otide Orna i pokloni se caru licem do zemlje,

24:21 I re~e: [to je do{ao car gospodar moj služi svom? A David re~e: Da kupim od tebe to gumno, da na-inim na njemu oltar Gospodu da bi prestao pomor u narodu.

24:22 A Orna re~e Davidu: Neka uzme car gospodar moj i prinese na `rtvu {ta mu je volja; evo volova za `rtvu paljenicu, i kola i jarmova volj-skih za drva.

24:23 Sve to dava{e caru Orna kao car, i re~e Orna caru: Gospod Bog tvoj neka te milostivo primi.

24:24 A car re~e Orni: Ne; nego }u kupiti od tebe po ceni, niti }u prineti Gospodu Bogu svom `rtvu paljenicu poklonjenu. I tako kupi David gumno i volove za pedeset sikala srebra.

24:25 I onde na~ini David oltar Gospodu, i prinese `rtve paljenice i `rtve zahvalne. I Gospod se umilostivi zemlji, i presta pomor u Izrailju.